

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
2003/C 265/01	Επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης: 2,04 % την 1η Νοεμβρίου 2003 — Ισοτιμίες του ευρώ	1
2003/C 265/02	Ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής — Διευκόλυνση της πρόσβασης προϊόντων στην αγορά άλλου κράτους μέλους: η πρακτική εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης ⁽¹⁾	2
2003/C 265/03	Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων επι του σχεδίου κανονισμού της Επιτροπής οσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, τη μεταποίηση και την εμπορία αλιευτικών προϊόντων	17

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης ⁽¹⁾:**2,04 % την 1η Νοεμβρίου 2003**Ισοτιμίες του ευρώ ⁽²⁾**3 Νοεμβρίου 2003**

(2003/C 265/01)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα		Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα		Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,1589	LVL	λετονικό λατ	0,6452
JPY	ιαπωνικό γιεν	127,71	MTL	μαλτέζικη λίρα	0,4261
DKK	δανική κορόνα	7,4335	PLN	πολωνικό ζλότι	4,6585
GBP	λίρα στερλίνα	0,68365	ROL	ρουμανικό λεί	39 455
SEK	σουηδική κορόνα	9,073	SIT	σλοβενικό τόλαρ	235,78
CHF	ελβετικό φράγκο	1,5545	SKK	σλοβακική κορόνα	41,425
ISK	ισλανδική κορόνα	88,23	TRL	τουρκική λίρα	1 708 440
NOK	νορβηγική κορόνα	8,227	AUD	αυστραλιανό δολάριο	1,6381
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9477	CAD	καναδικό δολάριο	1,5391
CYP	κυπριακή λίρα	0,58309	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	8,9996
CZK	τσεχική κορόνα	32,02	NZD	νεοζηλανδικό δολάριο	1,892
EEK	εσθονική κορόνα	15,6466	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	2,0185
HUF	ουγγρικό φιορίνι	262,80	KRW	νοτιοκορεατικό γουόν	1 374,05
LTL	λιθουανικό λίτας	3,4523	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	7,9469

⁽¹⁾ Επιτόκιο που εφαρμόστηκε στην πλέον πρόσφατη πράξη πριν την αναφερόμενη ημερομηνία. Σε περίπτωση δημοπρασίας μεταβλητού επιτοκίου, το επιτόκιο είναι το οριακό επιτόκιο.

⁽²⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής — Διευκόλυνση της πρόσβασης προϊόντων στην αγορά άλλου κράτους μέλους: η πρακτική εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης

(2003/C 265/02)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Επιτροπή είχε διαπιστώσει στο παρελθόν ότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης εξακολουθούσε να μην είναι ακόμη γνωστή σε πολλούς οικονομικούς φορείς και εθνικές διοικήσεις στον τομέα της ενδοκοινοτικής διακίνησης προϊόντων.

Πράγματι, δεδομένου ότι το κύριο ενδιαφέρον των οικονομικών φορέων ήταν να εξασφαλίσουν τη γρήγορη πρόσβαση στην εθνική αγορά, επιλέγουν συχνά την προσαρμογή της σύνθεσης του προϊόντος στους εθνικούς κανόνες του κράτους μέλους προορισμού, ακόμη και αν η προσαρμογή αυτή καθιστά την πρόσβαση σ' αυτή την αγορά πιο δαπανηρή. Εξάλλου, επειδή ένα προϊόν που δεν ανταποκρίνεται κυριολεκτικά στους τεχνικούς κανόνες του κράτους μέλους προορισμού αποτελεί άγνωστο παράγοντα, επικρατεί αβεβαιότητα όσον αφορά τη στάση των διοικήσεων. Η αβεβαιότητα αυτή εκδηλώνεται με υπερβολική επιφυλακτικότητα εκ μέρους αυτών των εθνικών αρχών οι οποίες αρνούνται την κυκλοφορία του προϊόντος στην αγορά ή του δυσχεραίνουν την πρόσβαση στην αγορά τους.

Για να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα, η Επιτροπή δεσμεύτηκε να δημοσιεύσει την παρούσα ανακοίνωση, που παρουσιάζει αναλυτικά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των οικονομικών φορέων και των εθνικών διοικήσεων στις περιπτώσεις όπου μπορεί να εφαρμοστεί η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Η ανακοίνωση προορίζεται να αποτελέσει πρακτικό οδηγό που θα επιτρέψει στα κράτη μέλη και στους οικονομικούς φορείς να επωφεληθούν από την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων στους πολυάριθμους οικονομικούς τομείς που δεν είναι ακόμη εναρμονισμένοι.

Η ανακοίνωση αυτή εξηγεί ότι το κράτος μέλος προορισμού ενός προϊόντος πρέπει να δεχθεί την κυκλοφορία, στην αγορά τους, ενός προϊόντος που παράγεται ή/και πωλείται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος ή στην Τουρκία, ή παράγεται νόμιμα σε ένα κράτος της ΕΖΕΣ, συμβαλλομένου μέρους της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, με την προϋπόθεση ότι το προϊόν αυτό εξασφαλίζει ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των διαφόρων νόμιμων δικαιωμάτων.

Η αμοιβαία αναγνώριση δεν εφαρμόζεται πάντοτε αυτομάτως: μπορεί να εξαρτάται από το δικαίωμα επιτήρησης που μπορεί να ασκεί το κράτος μέλος προορισμού στην ισοδυναμία του βαθμού προστασίας που προσφέρει το προϊόν το οποίο εξετάζει σε σχέση με αυτό που προβλέπεται από τους δικούς του εθνικούς κανόνες. Όταν το κράτος μέλος προορισμού ασκεί το δικαίωμα επιτήρησης, μπορεί να χρησιμοποιεί τα πρακτικά εργαλεία που προτείνει η παρούσα ανακοίνωση για να εξετάζει την ισοδυναμία του επιπέδου προστασίας. Τα εργαλεία αυτά ορίζουν τους όρους στους οποίους υπόκειται αυτό το δικαίωμα προστασίας για να το συνδυάσει σωστά με τη θεμελιώδη ελευθερία της ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων.

Παρά το άμεσο αποτέλεσμα των άρθρων 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ, η ύπαρξη, αφ' εαυτής, ενός εθνικού τεχνικού κανόνα αποθαρρύνει συχνά τους οικονομικούς φορείς και προκαλεί διαταγμούς στις εθνικές διοικήσεις. Για τους λόγους αυτούς, η παρούσα ανακοίνωση περιέχει ορισμένες υποδείξεις στα κράτη μέλη όσον αφορά τη σωστή λειτουργία της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, και συγκεκριμένα την ένταξη μιας ρήτρας αμοιβαίας αναγνώρισης στις νομοθεσίες των κρατών μελών.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Η ποικιλία των προϊόντων: ένα πλεονέκτημα για την Ευρωπαϊκή Ένωση

Η εσωτερική αγορά χαρακτηρίζεται από μια πολύ μεγάλη ποικιλία προϊόντων που εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας για τους καταναλωτές και το περιβάλλον. Η ποικιλία αυτή αποτελεί έναν σημαντικό πλούτο για τους ευρωπαίους καταναλωτές αλλά και μια πηγή ανταγωνιστικότητας για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Εξάλλου, με τη διέγερση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την επέκταση του παγκόσμιου εμπορίου και την αυξημένη ελευθέρωση των συναλλαγών, σε συνδυασμό με την ταχύρρυθμη ανάπτυξη νέων τεχνολογιών παραγωγής και διανομής, η ποικιλία και η τεχνική πολυπλοκότητα των προϊόντων αναμφίβολα θα αυξηθούν σημαντικά κατά τα επόμενα έτη.

Παρά τις προόδους που διαπίστωσε η Επιτροπή κατά τα 15 τελευταία έτη όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και παρά τις κοινοτικές κανονιστικές ρυθμίσεις στον τομέα της ασφάλειας των προϊόντων ⁽¹⁾, η ποικιλία μπορεί ακόμη να είναι πηγή αβεβαιότητας ή ανησυχίας, τόσο εκ μέρους των εθνικών διοικήσεων όσο και από την πλευρά των οικονομικών φορέων ⁽²⁾. Η Επιτροπή έχει ήδη διαπιστώσει ότι ένας μεγάλος αριθμός οικονομικών φορέων και εθνικών διοικήσεων δεν γνωρίζει ακριβώς το βαθμό στον οποίο τα προϊόντα που δεν αποτελούν αντικείμενο κοινοτικής εναρμόνισης μπορούν να έχουν πρόσβαση στην αγορά ενός άλλου κράτους μέλους χωρίς να είναι υποχρεωτική η προσαρμογή τους στους κανόνες του κράτους μέλους προορισμού ⁽³⁾.

Πράγματι, όταν αντιμετωπίζουν ένα προϊόν που δεν αποτελεί αντικείμενο κοινοτικής εναρμόνισης και το οποίο δεν αντιστοιχεί με τους τεχνικούς κανόνες του κράτους μέλους προορισμού, οι διοικήσεις και οι οικονομικοί φορείς συχνά δεν ξέρουν τι να κάνουν. Το μόνο αποτέλεσμα αυτής της άγνοιας είναι πολύ συχνά η άρνηση κυκλοφορίας στην αγορά (ή η απόσυρση από την αγορά) που συνεπάγεται για τον οικονομικό φορέα την αποχή από την εμπορία του προϊόντος στο κράτος μέλος προορισμού. Το αποτέλεσμα είναι ότι, στην πράξη, η αβεβαιότητα και η ανησυχία μπορούν να αποτελέσουν σημαντικό φραγμό για την πρόσβαση στην αγορά του κράτους μέλους προορισμού και για την πλήρη αξιοποίηση των ευκαιριών που προσφέρει η εσωτερική αγορά.

1.2. Ο στόχος της παρούσας ανακοίνωσης: αποσαφήνιση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων

Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή εκτιμά ότι ενδείκνυται να υπενθυμίσει τις γενικές αρχές που θα έπρεπε να χρησιμεύουν ως βάση για τους οικονομικούς φορείς και τις εθνικές διοικήσεις για την αντιμετώπιση των ενδεχομένων πρακτικών ζητημάτων κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των προϊόντων ΕΟΧ/Τουρκίας ⁽⁴⁾ με τους τεχνικούς κανόνες του κράτους μέλους προορισμού.

Η παρούσα ανακοίνωση σκοπό έχει να παρουσιάσει συνοπτικά τα δικαιώματα που μπορούν να αποκομίσουν οι οικονομικοί φορείς από το κοινοτικό δίκαιο, και συγκεκριμένα την αρχή της «αμοιβαίας αναγνώρισης» που απορρέει από τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ ⁽⁵⁾, εφόσον αντιμετωπίζουν δυσκολίες για την κυκλοφορία προϊόντων ΕΟΧ/Τουρκίας στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Επίσης, μπορεί να χρησιμεύσει ως οδηγός για τις εθνικές διοικήσεις που αξιολογούν το βαθμό ισοδυναμίας της προστασίας που μπορούν να εξασφαλίσουν τα προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας σε σύγκριση με αυτό που ορίζουν οι νομοθεσίες τους (επαλήθευση της συμμόρφωσης του προϊόντος) ⁽⁶⁾.

Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης κατέχει σημαντική θέση στη λειτουργία της εγχώριας αγοράς. Επιτρέπει να εξασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων χωρίς να υπάρχει κοινοτική νομοθεσία εναρμόνισης. Δυνάμει αυτής της αρχής, ένα κράτος μέλος προορισμού δεν μπορεί να απαγορεύσει την πώληση, στο έδαφός του, ενός προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας, ακόμη κι αν αυτό το προϊόν κατασκευάζεται σύμφωνα με τεχνικές ή ποιοτικές προδιαγραφές διαφορετικές από αυτές που επιβάλλονται στα προϊόντα του εν λόγω κράτους. Η μόνη εξαίρεση από αυτή την αρχή είναι οι περιορισμοί που επιβάλλονται από το κράτος μέλος προορισμού, με την προϋπόθεση ότι αυτοί δικαιολογούνται υπό τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 30 της συνθήκης ΕΚ, ή με βάση επιτακτικές απαιτήσεις δημοσίου συμφέροντος που αναγνωρίζονται από τη νομολογία του Δικαστηρίου.

Η παρούσα ανακοίνωση υπενθυμίζει τους όρους για την ορθή εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Εξετάζει συγκεκριμένα τη συμβατότητα, με τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ, των εθνικών τεχνικών κανόνων που δύνανται να εμποδίσουν την πρόσβαση στην αγορά άλλου κράτους μέλους των **προϊόντων** στον μη εναρμονισμένο τομέα.

Για τους σκοπούς της παρούσας ανακοίνωσης, ως τεχνικός κανόνας νοείται μια τεχνική προδιαγραφή που ορίζει τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος, όπως τη σύνθεσή του (επίπεδο ποιότητας, ιδιότητες χρήσης, επιδόσεις, ασφάλεια, διαστάσεις σήμανση, σύμβολα), την παρουσίαση

του (ονομασία με την οποία διατίθεται προς πώληση, συσκευασία, ετικέτα) ή τις δοκιμές και τις μεθόδους δοκιμών στο πλαίσιο των διαδικασιών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, και της οποίας η τήρηση είναι υποχρεωτική, δια νόμου ή εκ των πραγμάτων, για την εμπορία ή τη χρησιμοποίηση στο κράτος μέλος προορισμού.

Η παρούσα ανακοίνωση αφορά μόνο ορισμένα δημόσια μέτρα που μπορούν να καταλογιστούν στο κράτος μέλος προορισμού και τα οποία ενδέχεται να εμποδίσουν την πρόσβαση ορισμένων προϊόντων στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Καλύπτει κυρίως την επίδραση των εθνικών τεχνικών κανόνων στην πρόσβαση ορισμένων προϊόντων στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Κατά συνέπεια, η παρούσα ανακοίνωση δεν αφορά:

- τους εθνικούς φορολογικούς κανόνες που εφαρμόζονται στα προϊόντα, και οι οποίες πρέπει να συμμορφώνονται με άλλες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου·
- τις δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς και τους τεχνικούς κανόνες που επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο·
- τις μορφές πώλησης των προϊόντων που θεσπίζονται με δημόσια μέτρα που μπορούν να καταλογιστούν στο κράτος μέλος προορισμού, και συγκεκριμένα οι ρυθμιστικοί περιορισμοί όσον αφορά τα ωράρια και τους τόπους πώλησης, τις προωθήσεις πωλήσεων, τις εθνικές ρυθμίσεις των τιμών, κ.λπ. (?)·
- τις δυσκολίες πρόσβασης στην αγορά ενός κράτους μέλους που μπορούν να καταλογιστούν εξ ολοκλήρου σε πρόσωπα ή ιδιωτικούς φορείς που δεν ενεργούν δυνάμει εξουσίας που τους έχει εκχωρηθεί από μέτρο που προέρχεται από δημόσια αρχή.

Έχοντας υπόψη τον ειδικό χαρακτήρα των εθνικών κανονιστικών ρυθμίσεων στον τομέα των προϊόντων, οι αρχές της παρούσας ανακοίνωσης δεν εφαρμόζονται απαραίτητα σε άλλους τομείς, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, των κεφαλαίων και των προσώπων.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι εφόσον δεν υπάρχουν εναρμονισμένοι κοινοτικοί κανόνες, τα κράτη μέλη έχουν αρμοδιότητα να ορίζουν **τεχνικούς κανόνες**.

Εξάλλου, το κράτος μέλος προορισμού υποχρεούται να δέχεται την κυκλοφορία στην αγορά ενός προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας, με την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζει ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των διαφόρων θεμιτών συμφερόντων⁽⁸⁾. Η αρχή αυτή αναφέρεται εφεξής ως αρχή της «**αμοιβαίας αναγνώρισης**»⁽⁹⁾.

Όμως, η αμοιβαία αναγνώριση δεν έχει πάντα αυτόματη εφαρμογή: ενδέχεται να εξαρτάται από το **δικαίωμα επιτήρησης** που ασκεί το κράτος μέλος προορισμού στην ισοδυναμία του βαθμού προστασίας που προσφέρει το υπό εξέταση προϊόν σε σχέση με αυτό που προβλέπεται από τους εθνικούς κανονισμούς του.

Η ανακοίνωση υπενθυμίζει τα δικαιώματα προσφυγής που έχουν οι οικονομικοί φορείς, και παρέχει ορισμένες **υποδείξεις** για το σωστό συνδυασμό της θεμελιώδους ελευθερίας της ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων με το δικαίωμα επιτήρησης του κράτους μέλους προορισμού.

2. ΤΥΠΟΙ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΦΟΡΑ Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η παρούσα ανακοίνωση εφαρμόζεται αποκλειστικά στα «προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας», δηλαδή τα προϊόντα⁽¹⁰⁾ που πληρούν τους όρους που προβλέπονται από τα σημεία 2.1 και 2.2 παρακάτω.

2.1. Τα προϊόντα που δεν αποτελούν αντικείμενο κοινοτικής εναρμόνισης⁽¹¹⁾

Η παρούσα ανακοίνωση δεν εφαρμόζεται επομένως στα προϊόντα τα οποία:

- Καλύπτονται από άδεια κυκλοφορίας στην αγορά που ισχύει για όλη την Κοινότητα⁽¹²⁾· ή
- φέρουν το σήμα CE δυνάμει κοινοτικών οδηγιών, για τις πτυχές που υπόκεινται σε κανονιστική ρύθμιση εναρμονισμένα στο κοινοτικό επίπεδο⁽¹³⁾· ή
- συμμορφώνονται με την κοινοτική νομοθεσία, και των οποίων η κυκλοφορία στην ευρωπαϊκή αγορά εξασφαλίζεται από την κοινοτική νομοθεσία⁽¹⁴⁾. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει ορισμένες φορές ένα καθεστώς εθνικών αδειών που βασίζεται στη διεξοδική εξέταση από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους. Όταν οι αρχές αυτές χορηγήσουν την άδεια κυκλοφορίας στην αγορά, η κοινοτική νομοθεσία ορίζει κανονικά ότι οι ομόλογες αρχές των άλλων κρατών μελών υποχρεούνται να αναγνωρίσουν αυτή την άδεια και να χορηγήσουν και αυτές εθνική άδεια, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις⁽¹⁵⁾,

- εφόσον είναι σύμφωνα με ένα ευρωπαϊκό πρότυπο του οποίου τα στοιχεία έχουν δημοσιευθεί από την Επιτροπή, ωφελούνται από το τεκμήριο ασφαλείας που θεσπίζεται με την οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων⁽¹⁶⁾, όσον αφορά τους κινδύνους και τις κατηγορίες κινδύνου που καλύπτονται από τα σχετικά πρότυπα.

Η παρούσα ανακοίνωση αφορά αποκλειστικά τα προϊόντα ή τις πτυχές των προϊόντων των οποίων η ελεύθερη κυκλοφορία στο εσωτερικό της Κοινότητας εξασφαλίζεται από τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ, πράγμα που προϋποθέτει ότι ο εν λόγω τομέας δεν αποτελεί αντικείμενο κοινοτικής κανονιστικής ρύθμισης⁽¹⁷⁾.

2.2. Τα προϊόντα που παράγονται ή/και πωλούνται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος ή στην Τουρκία, ή παράγονται νόμιμα σε κράτος μέλος της ΕΖΕΣ, συμβαλλόμενο μέρος της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο

- Εφόσον ένα προϊόν παράγεται σε άλλο κράτος μέλος, στην Τουρκία⁽¹⁸⁾ ή σε κράτος που ανήκει στην ΕΖΕΣ, συμβαλλόμενο μέρος της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο⁽¹⁹⁾ σύμφωνα με τους κανόνες και τις μεθόδους παραγωγής που είναι αποδεκτές εκεί⁽²⁰⁾, θεωρείται ότι έχει παραχθεί νομίμως. Επομένως, δεν πρόκειται αποκλειστικά για προϊόντα που παράγονται σύμφωνα με τους τεχνικούς κανόνες που προβλέπονται ενδεχομένως στη νομοθεσία του κράτους μέλους παραγωγής, αλλά και για προϊόντα που δεν παραβιάζουν κανέναν άλλο εθνικό κανόνα. Είναι προφανές ότι ένα προϊόν έχει επίσης παραχθεί νομίμως όταν δεν υπάρχουν ειδικοί εθνικοί τεχνικοί κανόνες ή κανόνες διαφορετικής φύσης, που έχουν θεσπιστεί από τις αρχές, και οι οποίοι ισχύουν για αυτόν τον τύπο προϊόντων. Στην περίπτωση των προϊόντων που προορίζονται για τους καταναλωτές (ή ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από αυτούς), αυτά τα προϊόντα που κυκλοφορούν στην κοινοτική αγορά υπόκεινται στις απαιτήσεις και στα κριτήρια ασφαλείας που ορίζονται από την οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων.

- Η παρούσα ανακοίνωση εφαρμόζεται επίσης στα προϊόντα που πωλούνται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος⁽²¹⁾ ή στην Τουρκία.

Για τους σκοπούς της παρούσας ανακοίνωσης, ως «Κράτος προέλευσης» νοείται:

- ένα άλλο κράτος μέλος ή η Τουρκία εφόσον το προϊόν κατασκευάζεται ή πωλείται νόμιμα στην εν λόγω χώρα και
- ένα κράτος μέλος της ΕΖΕΣ, που είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο εφόσον το προϊόν κατασκευάζεται νόμιμα σε αυτό.

Σε κάθε περίπτωση, η οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων προβλέπει ότι ο οικονομικός φορέας έχει την ευθύνη να διαθέτει στην αγορά ασφαλή προϊόντα. Σύμφωνα με τον κοινοτικό ορισμό, ένα προϊόν είναι ασφαλές όταν, υπό κανονικές ή ευλόγως προβλέψιμες συνθήκες χρήσης, περιλαμβανομένης της διάρκειας και, κατά περίπτωση, της θέσης σε λειτουργία, της εγκατάστασης και των αναγκών συντήρησης, δεν παρουσιάζει κανένα κίνδυνο ή παρουσιάζει μόνο κινδύνους μειωμένους σε χαμηλό επίπεδο, συμβατούς με τη χρήση του προϊόντος και οι οποίοι θεωρούνται αποδεκτοί στο πλαίσιο της τήρησης υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των προσώπων ⁽²²⁾.

3. Η ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΕΝΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΥ

Στην πράξη, ένα από τα πιο συχνά εμπόδια για το ενδοκοινοτικό εμπόριο προϊόντων ΕΟΧ/Τουρκίας είναι η εφαρμογή, στα προϊόντα αυτά, τεχνικών κανόνων όπως αυτοί που ορίζονται στην παράγραφο 2 της παρούσας ανακοίνωσης, ακόμη και εάν οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται τόσο στα εγχώρια προϊόντα όσο και σε προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας ⁽²³⁾. Στην πράξη, τα προβλήματα που συνδέονται με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης τίθενται ουσιαστικά όταν ένας οικονομικός φορέας που επιθυμεί να κυκλοφορήσει ένα προϊόν αντιμετωπίζει μια κατάσταση στην οποία το κράτος μέλος προορισμού επιβάλλει στο εν λόγω προϊόν τους δικούς του τεχνικούς κανόνες.

Τέτοιου είδους κανόνες μπορούν να αναγκάσουν τον οικονομικό φορέα να αποσύρει προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας από την αγορά του κράτους μέλους προορισμού ⁽²⁴⁾. Μπορούν επίσης να αναγκάσουν τον οικονομικό φορέα να προσαρμόσει προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας ανάλογα με τις απαιτήσεις του κράτους μέλους προορισμού. Λόγω του γεγονότος αυτού, ο οικονομικός φορέας βαρύνεται με συμπληρωματικά έξοδα. Ακόμη και όταν αυτά τα συμπληρωματικά έξοδα επιβαρύνουν τελικά τους καταναλωτές, η προοπτική και μόνο να είναι αναγκασμένοι να μετακυλίσουν αυτά τα έξοδα αποτελεί εμπόδιο για τους φορείς, επειδή ενδέχεται να τους αποθαρρύνει από το να εισέλθουν στην αγορά του εν λόγω κράτους μέλους ⁽²⁵⁾.

Ένας τεχνικός κανόνας που θεσπίζεται από ένα κράτος μέλος προορισμού και ο οποίος περιλαμβάνει ένα εθνικό πρότυπο ⁽²⁶⁾ ή που καθιστά υποχρεωτικό ένα εθνικό πρότυπο, είναι ιδιαίτερα πιθανό να αποτελέσει εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων αν δεν δέχεται εναλλακτικές τεχνικές λύσεις που διασφαλίζουν ισοδύναμο επίπεδο προστασίας, ακόμη και όταν εφαρμόζεται σε όλα τα προϊόντα που πωλούνται στο έδαφός του, περιλαμβανομένων των προϊόντων ΕΟΧ/Τουρκίας ⁽²⁷⁾.

Ένας τεχνικός κανόνας που είναι πολύ ακριβής και υπερβολικά λεπτομερής είναι επίσης ιδιαίτερα πιθανόν να αποτελέσει εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων,

ακόμη και όταν εφαρμόζεται σε όλα τα προϊόντα που πωλούνται στο έδαφός του, περιλαμβανομένων και των προϊόντων ΕΟΧ/Τουρκίας ⁽²⁸⁾.

Ως παράδειγμα, αναφέρουμε τους τεχνικούς κανόνες τους σχετικούς με τα εξής:

- Τη σύνθεση του προϊόντος ⁽²⁹⁾, όπως το επίπεδο ποιότητάς του ⁽³⁰⁾, η ασφάλειά του ⁽³¹⁾, οι διαστάσεις του ⁽³²⁾.
- Την παρουσίαση του προϊόντος, όπως η ονομασία πώλησής του ⁽³³⁾, η συσκευασία του ⁽³⁴⁾, η σήμανσή του ⁽³⁵⁾.

Οι τεχνικοί κανόνες του κράτους μέλους προορισμού του προϊόντος δεν μπορούν όμως να απαιτούν από τα προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας να πληρούν κατά λέξη και επακριβώς τις ίδιες διατάξεις ή τεχνικά χαρακτηριστικά που ορίζονται για τα προϊόντα που παράγονται στο κράτος μέλος προορισμού, εφόσον αυτά τα προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας εγγυώνται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας, όσον αφορά συγκεκριμένα την υγεία και τη ζωή των καταναλωτών που τα χρησιμοποιούν ή τα καταναλώνουν ⁽³⁶⁾.

Κατά συνέπεια, όταν οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους προορισμού του προϊόντος ασκούν το δικαίωμα επιτήρησης και εξετάζουν τη συμμόρφωση ενός προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας με τους δικούς τους τεχνικούς κανόνες, πρέπει να εξετάζουν σε πιο βαθμό το προϊόν αυτό εξασφαλίζει ισοδύναμο επίπεδο προστασίας.

4. ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΥ

Μια ουσιαστική αρχή του κοινοτικού δικαίου είναι ότι ένα προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας έχει την θεμελιώδη ελευθερία της ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων, την οποία εγγυάται η συνθήκη ΕΚ, εφόσον το κράτος μέλος προορισμού δεν έχει λάβει αντίθετη αιτιολογημένη απόφαση, βασισμένη σε τεχνικούς κανόνες που τηρούν την αρχή της αναλογικότητας ⁽³⁷⁾.

Η θεμελιώδης ελευθερία της ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων δεν είναι απόλυτη ελευθερία: η αμοιβαία αναγνώριση εξαρτάται από το δικαίωμα επιτήρησης που μπορεί να ασκεί το κράτος μέλος προορισμού όσον αφορά την ισοδυναμία του βαθμού προστασίας που προσφέρει το υπό εξέταση προϊόν σε σχέση με αυτό που προβλέπεται από τους δικούς του τεχνικούς κανόνες.

Αυτό το δικαίωμα επιτήρησης πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία δεν επιβάλλουν διακρίσεις και είναι γνωστά εκ των προτέρων, και τα οποία θα πλαισιώνουν την άσκηση της εξουσίας εκτίμησης των εθνικών αρχών με τρόπο ώστε η εξουσία αυτή να μην ασκείται αυθαίρετα.

Κατά συνέπεια, θα πρέπει να πρόκειται για κριτήρια που έχουν δημοσιευθεί δεόντως ή είναι διαθέσιμα για το κοινό. Σε κάθε περίπτωση, το δικαίωμα επιτήρησης θα πρέπει πάντα να ασκείται στο πλαίσιο μιας όσο το δυνατόν σύντομης, αποτελεσματικής και όχι δαπανηρής διαδικασίας. Κατ' αρχήν, δεν μπορεί να υπάρχει συστηματικός έλεγχος στο κράτος μέλος προορισμού πριν από την κυκλοφορία στην αγορά. Κατά συνέπεια, το εν λόγω κράτος μέλος δεν μπορεί, κατά κανόνα, να εξετάζει τη συμμόρφωση ενός προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας με τους δικούς του τεχνικούς κανόνες παρά μόνο σε μια επιθεώρηση που διενεργείται στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του σχετικά με την επιτήρηση της αγοράς, και μετά την κυκλοφορία του προϊόντος στην εθνική αγορά. Εντούτοις, μπορεί να δικαιολογείται, υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις, μια διαδικασία προηγούμενης έγκρισης πριν από την κυκλοφορία στην εθνική αγορά του κράτους μέλους προορισμού⁽³⁸⁾.

Επομένως, οι αρχές της παρούσας ανακοίνωσης πρέπει επίσης να εφαρμόζονται, *mutatis mutandis*, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας προηγούμενης έγκρισης πριν από την κυκλοφορία στην εθνική αγορά του κράτους μέλους προορισμού.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι, για να συμμορφώνεται με τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ, η εξέταση της συμμόρφωσης ενός προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας σε σχέση με τη νομοθεσία του κράτους μέλους προορισμού θα πρέπει να διεξάγεται λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία. Τα στοιχεία αυτά είναι καταναεμμένα κατά στάδια:

4.1. Πρώτο στάδιο: συλλογή των απαραίτητων πληροφοριών

Όταν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού υποβάλλει ένα προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας σε αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τους δικούς της τεχνικούς κανόνες, θα ήταν λογικό να απευθυνθεί πρώτα στον οικονομικό φορέα για να της διαθέσει τις απαραίτητες πληροφορίες σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα⁽³⁹⁾. Με βάση συγκεκριμένες και ακριβείς ερωτήσεις, ο οικονομικός φορέας θα είναι σε θέση να παράσχει τις κατάλληλες τεχνικές πληροφορίες και, κατά περίπτωση, μια μονάδα του εν λόγω προϊόντος. Η Επιτροπή θεωρεί, με βάση την εμπειρία της από την επεξεργασία καταγγελιών και παραβάσεων, ότι μια εύλογη προθεσμία είναι 20 εργάσιμες ημέρες. Εν τούτοις, η απουσία εμπρόθεσμης απάντησης ή η καθυστερημένη απάντηση δεν δικαιολογεί, αφ' εαυτής, ένα μέτρο που παρεμποδίζει ή περιορίζει την πρόσβαση στην αγορά.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού έχει επίσης το δικαίωμα να συλλέξει ευρύτερες πληροφορίες σχετικά με τη συμμόρφωση του προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας με τους κανόνες του κράτους προέλευσης. Συγκεκριμένα:

— Αν ο οικονομικός φορέας διαθέτει αποδεικτικό αυτής της συμμόρφωσης [όπως γραπτή επιβεβαίωση από την

αρμόδια αρχή ενός κράτους προέλευσης⁽⁴⁰⁾], η Επιτροπή έχει τη γνώμη ότι θα ήταν χρήσιμο να διαβιβαστεί το αποδεικτικό αυτό στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού.

— Θα ήταν επίσης χρήσιμο να προσκομίσει ο οικονομικός φορέας την παραπομπή στην κανονιστική ρύθμιση που ισχύει σε ένα κράτος προέλευσης.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση για πληροφορίες εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους προορισμού ή/και η εξέταση του προϊόντος από την αρμόδια αρχή δεν μπορεί να αναστείλει την πώληση του προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας στο κράτος μέλος προορισμού μέχρι να ληφθεί αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με την πώληση αυτή από την οικεία αρμόδια αρχή⁽⁴¹⁾ εκτός από την περίπτωση μέτρου επείγοντος χαρακτήρα που θεσπίστηκε μετά από επείγουσα προειδοποίηση όπως προβλέπεται από την οδηγία 2001/95/ΕΚ ή από τον κανονισμό 178/2002.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού μπορεί να ζητήσει μετάφραση των εγγράφων αυτών εφόσον αυτή είναι απαραίτητη. Πάντως, θα ήταν υπερβολικό να απαιτεί ένα κράτος μέλος μετάφραση επίσημη ή επικυρωμένη από προξενική ή διοικητική αρχή⁽⁴²⁾, ή να επιβάλλει μια υπερβολικά σύντομη προθεσμία για την προσκόμιση μιας τέτοιας μετάφρασης, εκτός εάν υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις. Η Επιτροπή θεωρεί εντούτοις ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού πρέπει να προσδιορίσει τα μέρη των εγγράφων για τα οποία είναι απαραίτητη η μετάφραση. Η αρμόδια αρχή θα πρέπει επίσης να αποφεύγει να ζητεί μετάφραση εφόσον τα εν λόγω έγγραφα είναι διαθέσιμα σε μια άλλη γλώσσα την οποία μπορεί να κατανοήσει.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού έχει το δικαίωμα να λάβει ένα ή, αν είναι απαραίτητο, περισσότερα τεμάχια του προϊόντος για να μπορεί να εξετάσει τη συμμόρφωσή του με τους κανόνες του κράτους⁽⁴³⁾. Ο αριθμός των τεμαχίων πρέπει να είναι ανάλογος με τον κίνδυνο που ενδεχομένως παρουσιάζει το προϊόν

Σε κάθε περίπτωση, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού δεν μπορεί να θεσπίζει ελέγχους που επικαλύπτουν τους ελέγχους που ήδη έχουν διενεργηθεί στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών, είτε στο ίδιο κράτος, είτε σε άλλο κράτος μέλος⁽⁴⁴⁾.

Πράγματι, η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου επιβάλλει να λαμβάνονται υπόψη τα εξής:

— Οι έλεγχοι που διενεργήθηκαν από μια αρμόδια αρχή σε ένα κράτος προέλευσης⁽⁴⁵⁾.

- Οι τεχνικές ή επιστημονικές αναλύσεις ή οι εργαστηριακές δοκιμές που έχουν ήδη διενεργηθεί σε άλλο κράτος μέλος ⁽⁴⁶⁾. Η Επιτροπή εκτιμά ότι ο μόνος έγκυρος λόγος άρνησης να ληφθούν υπόψη οι δοκιμές και τα πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί από έναν οργανισμό ελέγχου ή πιστοποίησης που είναι νόμιμα εγκατεστημένος σε ένα κράτος προέλευσης, είναι να μην παρέχει κατάλληλες και ικανοποιητικές τεχνικές και επαγγελματικές εγγυήσεις και εγγυήσεις ανεξαρτησίας. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι οργανισμοί πιστοποίησης που είναι διαπιστευμένοι με βάση τα κριτήρια της σειράς προτύπων EN 45000 παρέχουν κατάλληλες τεχνικές και επαγγελματικές εγγυήσεις και εγγυήσεις ανεξαρτησίας. Κατά συνέπεια τα αποτελέσματα δοκιμών που έχουν πραγματοποιηθεί σε ένα κράτος προέλευσης, με βάση τεχνικές προδιαγραφές δοκιμών οι οποίες βρίσκονται στο επίπεδο που απαιτεί το κράτος μέλος προορισμού, από έναν οργανισμό διαπιστευμένο με βάση τα κριτήρια αυτών των προτύπων, πρέπει να γίνονται δεκτά από το δεύτερο. Το δεύτερο κράτος προορισμού δεν μπορεί να αμφισβητήσει αυτά τα αποτελέσματα δοκιμής για λόγους που σχετίζονται με έλλειψη τεχνικής ή επαγγελματικής ικανότητας ή με έλλειψη ανεξαρτησίας αυτού του οργανισμού. Πάντως, θα πρέπει να γίνονται επίσης αποδεκτές διαφορετικές λύσεις, που επιτρέπουν την επαλήθευση και επιβεβαίωση, με κατάλληλο και ικανοποιητικό τρόπο, της ικανότητας και της ανεξαρτησίας οργανισμών πιστοποίησης.

Τα αποτελέσματα των ελέγχων ή/και οι τεχνικές ή επιστημονικές εκθέσεις μπορούν να ζητηθούν από τον σχετικό οικονομικό φορέα ⁽⁴⁷⁾, ή, κατά περίπτωση, από την αρμόδια διοίκηση σε ένα κράτος προέλευσης ⁽⁴⁸⁾.

Αντίθετα, το κράτος μέλος προορισμού θα έχει αποκλειστικά το δικαίωμα να απαιτεί συμπληρωματικές δοκιμές εφόσον πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις:

- Οι δοκιμές αυτές δεν έχουν διεξαχθεί ακόμη ή δεν έχουν διεξαχθεί από έναν οργανισμό που παρέχει εγγυήσεις ισοδύναμες με αυτές που απαιτούνται για τους εθνικούς οργανισμούς ⁽⁴⁹⁾.
- Αυτός ο τύπος δοκιμής επιβάλλεται επίσης και για τα εγχώρια προϊόντα.
- Αυτές οι δοκιμές είναι απαραίτητες για να παρασχεθούν στην αρμόδια αρχή οι πληροφορίες που απαιτούνται για την αξιολόγηση του επιπέδου προστασίας του προϊόντος ⁽⁵⁰⁾.

Το κράτος μέλος προορισμού μπορεί πάντα να διενεργεί συμπληρωματικές δοκιμές, αλλά με δικά του έξοδα ⁽⁵¹⁾.

4.2. Δεύτερο στάδιο: η επαλήθευση της ισοδυναμίας των επιπέδων προστασίας

4.2.1. Η αναγνώριση της συμμόρφωσης του προϊόντος με τους κανόνες ενός κράτους προέλευσης

Όταν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού μαθαίνει ότι το προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας συμμορφώνεται με τους κανόνες ενός ή περισσότερων κρατών προέλευσης, θα μπορούσε να έχει ήδη πληροφορηθεί, μέσω της διοικητικής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, σχετικά με το ελάχιστο επίπεδο προστασίας που εξασφαλίζει η νομοθεσία του ή των εν λόγω κρατών. Αν το επίπεδο είναι ισοδύναμο με το επίπεδο του κράτους μέλους προορισμού, δεν είναι πλέον απαραίτητη η πιο διεξοδική εξέταση του προϊόντος. Με την επιφύλαξη των σημειακών ελέγχων που δύναται να διενεργεί το κράτος μέλος προορισμού στην αγορά, το προϊόν μπορεί επομένως να συνεχίσει να διατίθεται στην αγορά του κράτους μέλους προορισμού χωρίς καμία άλλη ενέργεια εκ μέρους του οικονομικού φορέα στο πλαίσιο της αξιολόγησης της συμμόρφωσης στο κράτος μέλος προορισμού.

Το επίπεδο προστασίας της νομοθεσίας ενός κράτους προέλευσης ενδέχεται να συμβάλλει στην αξιολόγηση της συμμόρφωσης του προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας με τους κανόνες του κράτους μέλους προορισμού αλλά δεν είναι οπωσδήποτε το καθοριστικό στοιχείο για τη διατύπωση συμπερασμάτων σχετικά με το επίπεδο προστασίας που προσφέρει το προϊόν. Πράγματι, είναι δυνατό ο παραγωγός του προϊόντος να έχει επιλέξει καλύτερη ποιότητα από αυτήν που απαιτείται σε ένα κράτος προέλευσης.

4.2.2. Προσδιορισμός των τεχνικών κανόνων που ισχύουν για το προϊόν

Με βάση τις πληροφορίες που συλλέγονται για το υπό εξέταση προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού μπορεί να εξετάσει εάν και σε ποιο βαθμό οι οικείοι εθνικοί τεχνικοί κανόνες εφαρμόζονται στο εν λόγω προϊόν.

Όταν το κράτος μέλος προορισμού δεν προβλέπει τεχνικούς κανόνες για την πώληση προϊόντων ΕΟΧ/Τουρκίας στο έδαφός του, δεν υπάρχει κατ' αρχήν κανένα εμπόδιο για την κυκλοφορία ενός προϊόντος στην αγορά. Αυτό θα ισχύει γενικά για τα απλά ή γνωστά προϊόντα, που δεν παρουσιάζουν κινδύνους για την υγεία ούτε για την ασφάλεια, υπό τις κανονικές συνθήκες χρήσης.

Πάντως, σε περίπτωση απουσίας ενός ειδικού τεχνικού κανόνα στο κράτος μέλος προορισμού, το κράτος αυτό θα μπορούσε να περιορίσει τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά σε περίπτωση προβλημάτων που συνδέονται με την ασφάλεια του εν λόγω προϊόντος, στο πλαίσιο της οδηγίας για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων ή στο πλαίσιο του κανονισμού 178/2002, εφόσον φυσικά υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτών των κανονιστικών διατάξεων.

Εξάλλου, όταν το κράτος μέλος προορισμού προβλέπει τεχνικούς κανόνες για την πώληση προϊόντων ΕΟΧ/Τουρκίας στο έδαφός του, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να προβεί στην εξέταση της τεκμηρίωσης της σχετικής με το προϊόν και, εάν είναι απαραίτητο, στην εξέταση του ίδιου του εν λόγω προϊόντος, βάση των εν λόγω κανόνων. Η εξέταση αυτή μπορεί προσδιορίσει σε ποιους τεχνικούς κανόνες δεν ανταποκρίνεται το προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας, πράγμα που διευκολύνει το δικαίωμα επιτήρησης για το εν λόγω προϊόν.

4.2.3. Η αναλογικότητα της εφαρμογής των τεχνικών κανόνων του κράτους μέλους προορισμού

Οι τεχνικοί κανόνες με τους οποίους δεν συμμορφώνεται το εν λόγω προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας θα αποτελέσουν τη βάση για την εξέταση της αναλογικότητας της εφαρμογής των κανόνων αυτών κατά περίπτωση.

Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι, στο μη εναρμονισμένο τομέα, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα, τηρώντας τη συνθήκη και επομένως την αρχή της αναλογικότητας, να προσδιορίζουν το επίπεδο προστασίας που θεωρούν κατάλληλο για τη διαφύλαξη νόμιμων στόχων, όπως η δημοσία υγεία, η προστασία των καταναλωτών ή του περιβάλλοντος, η δημόσια τάξη, η οδική ασφάλεια κ.λπ. ⁽⁵²⁾.

Το επίπεδο προστασίας προσδιορίζεται γενικά με βάση την αξιολόγηση των κινδύνων ⁽⁵³⁾ και με διάφορα μέσα, συγκεκριμένα με τεχνικούς κανόνες.

Αναγνωρίζεται στην αρμόδια αρχή το δικαίωμα εφαρμογής του τεχνικού κανονισμού της σε ένα προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας αποκλειστικά εφόσον είναι θετική η απάντηση στις δύο παρακάτω ερωτήσεις:

- Ο τεχνικός κανόνας αφ' εαυτού επιδιώκει έναν σκοπό γενικού συμφέροντος αναγνωρισμένο στο κοινοτικό δίκαιο;
- Η εφαρμογή του κανόνα στο προϊόν θα εγγυηθεί την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου και δεν υπερβαίνει αυτά που είναι απαραίτητα για την επίτευξη του στόχου αυτού;

Για να είναι αναλογική η εφαρμογή ενός τεχνικού κανόνα σε ένα προϊόν, πρέπει να είναι τόσο απαραίτητη όσο και επαρκής:

- α) Ο απαραίτητος χαρακτήρας της εφαρμογής του τεχνικού κανόνα: Η εφαρμογή του τεχνικού κανόνα σε ένα προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας πρέπει κατ' αρχάς να βασίζεται σε κατάλληλα τεχνικά ή επιστημονικά στοιχεία ⁽⁵⁴⁾. Στη συνέχεια, ο κανόνας πρέπει να είναι απαραίτητος για την προστασία ενός ή περισσότερων από τους στόχους που αναγνωρίζονται ως θεμιτοί από τη συνθήκη ή από τη νομολογία του Δικαστηρίου ⁽⁵⁵⁾.

Παράδειγμα: Το κράτος μέλος προορισμού απαγορεύει την πώληση ψωμιού στο οποίο η περιεκτικότητα σε αλάτι, υπολογισμένη επί της ξηρής ύλης, υπερβαίνει το ανώτατο όριο του 2 %. Αν αυτό το κράτος μέλος δεν έχει επιστημονική δικαιολογία θεμελιωμένη στην προστασία της υγείας των καταναλωτών για την απαίτηση αυτή, θα υποχρεωθεί να μην την λάβει υπόψη για τα προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας.

- β) Καταλληλότητα της εφαρμογής του τεχνικού κανόνα: η εφαρμογή ενός τεχνικού κανόνα δεν θα είναι κατάλληλη εάν οι απαιτήσεις, των οποίων την προστασία αποσκοπεί, μπορούν να προστατευτούν εξ ίσου αποτελεσματικά με μέτρα λιγότερο περιοριστικά των ενδοκοινοτικών ανταλλαγών. Στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται αξιολόγηση της προστασίας που παρέχεται με εναλλακτικά μέτρα ⁽⁵⁶⁾:

Παράδειγμα: το κράτος μέλος προορισμού προβλέπει τεχνικούς κανόνες σύμφωνα με τους οποίους προδιαγράφεται η αποκλειστική χρήση σκληρού σιταριού για τα ζυμαρικά: απαγορεύεται η πώληση ζυμαρικών που παράγονται με μαλακό σιτάρι ή με μίγμα μαλακού και σκληρού σιταριού. Στόχος αυτών των κανόνων είναι να προστατεύσει τους καταναλωτές, για να εξασφαλίσει την πιστότητα των συναλλαγών. Αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικό τρόπο για τις ενδοκοινοτικές ανταλλαγές ζυμαρικών, με κατάλληλη σήμανση ή με ειδική ονομασία γι' αυτόν τον τύπο προϊόντων.

Επομένως, η αρμόδια αρχή θα είναι υποχρεωμένη κατά την εξέταση ενός προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας, να αγνοεί με δική της πρωτοβουλία την εφαρμογή των τεχνικών κανόνων που δεν είναι αναλογικοί με βάση έναν από τους επιτακτικούς λόγους που αναγνωρίζονται από το Δικαστήριο ως επιτακτικές απαιτήσεις ή αναφέρονται στο άρθρο 30 ΕΚ.

Θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η απόφαση να αγνοείται η εφαρμογή των μη αναλογικών τεχνικών κανόνων σε ένα προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας επιβάλλεται από το κοινοτικό δίκαιο το οποίο, σε κάθε περίπτωση, υπερισχύει του εθνικού δικαίου.

Εξάλλου, μια εθνική κανονιστική ρύθμιση δεν μπορεί να απαιτεί ότι τα προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας υποχρεούνται να πληρούν κατά λέξη και με ακρίβεια τις ίδιες διατάξεις ή τεχνικά χαρακτηριστικά που ορίζονται για τα προϊόντα που παράγονται στο κράτος μέλος προορισμού, όταν αυτά τα προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας εγγυώνται το ίδιο επίπεδο προστασίας ⁽⁵⁷⁾.

Τα πορίσματα της εξέτασης της ενδεχόμενης εφαρμογής ενός τεχνικού κανόνα σε ένα προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας μπορούν να οδηγήσουν στην διαφορετική, πιθανώς πιο αυστηρή, αντιμετώπιση των εγχωρίων προϊόντων από το εν λόγω προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας. Αυτή η διαφοροποιημένη αντιμετώπιση δεν μπορεί να αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την αρμόδια αρχή όταν εξετάζει τη συμμόρφωση ενός προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας.

Τέλος, είναι πιθανό να έχει επιλέξει το κράτος μέλος προορισμού ένα σύστημα προστασίας διαφορετικό από αυτό που έχει θεσπίσει ένα κράτος προέλευσης. Η διαφορά αυτή δεν έχει επιπτώσεις για την αξιολόγηση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας των τεχνικών κανόνων που ισχύουν στο κράτος μέλος προορισμού. Αυτοί πρέπει να αξιολογούνται μόνο σε σχέση με τους στόχους που επιδιώκουν οι εθνικές αρχές του κράτους προορισμού και με το επίπεδο προστασίας που προτιθενται να εξασφαλίσουν οι αρχές αυτές ⁽⁵⁸⁾.

4.3. Τρίτο στάδιο: τα αποτελέσματα της αξιολόγησης και η κοινοποίησή τους στον αιτούντα

Όταν το κράτος μέλος προορισμού θα έχει εξετάσει το σχετικό προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας, είναι απαραίτητο τα αποτελέσματα της αξιολόγησης αυτής — θετικά ή αρνητικά — να κοινοποιηθούν το συντομότερο δυνατόν ⁽⁵⁹⁾ στο σχετικό οικονομικό φορέα.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι θα πρέπει η αρμόδια αρχή να παρέχει όλα τα στοιχεία στο σχετικό οικονομικό φορέα, όχι μόνο σε περίπτωση αρνητικής αξιολόγησης αλλά και σε περίπτωση θετικής αξιολόγησης. Μια θετική αξιολόγηση επιβεβαιώνει ότι το προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας μπορεί να κυκλοφορήσει νόμιμα στην αγορά του κράτους μέλους προορισμού.

Αντίθετα, ο εμπορικός περιορισμός που μπορεί να προκύψει από μια αρνητική αξιολόγηση είναι, κατ' αρχήν, μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό της εισαγωγής, που απαγορεύεται από το άρθρο 28 της συνθήκης ΕΚ.

Το κράτος μέλος που επικαλείται έναν λόγο που δικαιολογεί τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων είναι υποχρεωμένο να αποδείξει συγκεκριμένα την ύπαρξη λόγου δημοσίου συμφέροντος, την αναγκαιότητα του εν λόγω περιορισμού και τον αναλογικό χαρακτήρα του σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.

Μια από τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου είναι ότι κάθε πρόσωπο πρέπει να έχει το δικαίωμα, ενώπιον των εθνικών δικαστικών αρχών, για αποτελεσματική προσφυγή στη δικαιοσύνη κατά των εθνικών αποφάσεων που μπορούν να βλάψουν ένα δικαίωμα αναγνωρισμένο από τις συνθήκες ⁽⁶⁰⁾ ή από το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο. Η αρχή αυτή

συνεπάγεται ότι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να λάβουν από τη διοίκηση, πριν από οποιαδήποτε προσφυγή, γνώση της αιτιολόγησης των αποφάσεων αυτών ⁽⁶¹⁾.

Εκτός από τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν σύμφωνα με την οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, η Επιτροπή θεωρεί ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού που εκτιμά ότι ένα προϊόν ΕΟΧ/Τουρκίας δεν θα πρέπει να γίνει δεκτό στην αγορά του, θα πρέπει σε κάθε περίπτωση:

- να αναφέρει γραπτώς στον παραγωγό ή τον διανομέα ποια στοιχεία των εθνικών τεχνικών κανόνων του εμπνέει, κατά την άποψή του, την πώληση του σχετικού προϊόντος στο κράτος μέλος προορισμού·
- να αποδειξει στο σχετικό οικονομικό φορέα, με βάση όλα τα κατάλληλα επιστημονικά στοιχεία που διαθέτει το κράτος μέλος προορισμού, για ποιους επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος αυτά τα στοιχεία του τεχνικού κανόνα πρέπει να επιβληθούν στο σχετικό προϊόν και για ποιους λόγους δεν μπορούν να γίνουν δεκτά λιγότερο περιοριστικά μέτρα·
- να καλέσει στη συνέχεια τον οικονομικό φορέα να διατυπώσει τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις του σε μια εύλογη προθεσμία (της τάξης των 20 εργάσιμων ημερών), πριν ληφθεί εναντίον του ένα μεμονωμένο μέτρο που θα αφορά περιορισμό της εμπορίας αυτού του προϊόντος·
- να λάβουν δεόντως υπόψη τους τις παρατηρήσεις αυτές στην αιτιολόγηση της τελικής απόφασης·
- αφού ληφθεί το μεμονωμένο μέτρο που αφορά περιορισμό της εμπορίας αυτού του προϊόντος, να κοινοποιήσουν αυτήν την αιτιολογημένη απόφαση στο σχετικό οικονομικό φορέα αναφέροντας τους τρόπους προσφυγής που έχει στη διάθεσή του·
- να κοινοποιήσει την απόφαση αυτή στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 7 της οδηγίας 92/59/ΕΟΚ σχετικά με τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (και, από την 15η Ιανουαρίου 2004, δυνάμει του άρθρου 11 ή 12 της οδηγίας 2001/95/ΕΚ σχετικά με τη γενική ασφάλεια των προϊόντων), ή δυνάμει του άρθρου 50 του κανονισμού 178/2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, ή
- αν δεν εφαρμόζονται αυτά τα άρθρα, να κοινοποιήσει την απόφαση αυτή στην Επιτροπή δυνάμει της απόφασης αριθ. 3052/95/ΕΚ του Κοινοβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1995 περί διαδικασίας αμοιβαίας πληροφόρησης σχετικά με τα εθνικά μέτρα παρέκκλισης από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων των εντός της Κοινότητας.

5. ΟΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ

5.1. Η άμεση εφαρμογή των άρθρων 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ

Οι διατάξεις των άρθρων 28 έως 30 της συνθήκης ΕΚ υπερισχύουν κάθε αντίθετου εθνικού μέτρου ⁽⁶²⁾.

Κατά συνέπεια, αν υπάρχουν διατάξεις του εθνικού δικαίου που είναι ασύμβατες με τα άρθρα 28 έως 30 της συνθήκης ΕΚ, οι εθνικές δικαστικές αρχές και διοικήσεις έχουν την υποχρέωση να εγγυηθούν το πλήρες αποτέλεσμα του κοινοτικού δικαίου αγνοώντας, με δική τους πρωτοβουλία, τις ασύμβατες διατάξεις του εθνικού δικαίου ⁽⁶³⁾.

Επιπλέον, η επιβολή κύρωσης, ποινικής ή άλλης, βάσει ενός εθνικού μέτρου που έχει αναγνωριστεί ότι είναι αντίθετο με το κοινοτικό δίκαιο, είναι το ίδιο ασύμβατη με το κοινοτικό δίκαιο όσο και ο ίδιος ο περιορισμός ⁽⁶⁴⁾.

Πράγματι, ο εθνικός δικαστής που έχει επιφορτιστεί, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, με την εφαρμογή των άρθρων 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ, έχει την υποχρέωση να εξασφαλίσει το πλήρες αποτέλεσμα των κανόνων αυτών αφήνοντας εν ανάγκη ανεφάρμοστη, με δική του πρωτοβουλία, κάθε αντίθετη διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, ακόμη και μεταγενέστερη, χωρίς να χρειάζεται να ζητήσει ή να περιμένει την προηγούμενη ακύρωση της διάταξης αυτής δια της νομοθετικής οδού ή με οποιαδήποτε άλλη συνταγματική διαδικασία ⁽⁶⁵⁾.

Οι εθνικές δικαστικές αρχές μπορούν, κατά περίπτωση, να ζητήσουν από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί με προδικαστική απόφαση σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 234 της ίδιας συνθήκης.

5.2. Προσβολή αρνητικής απόφασης εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους προορισμού

Μια αρνητική απόφαση εκ μέρους του κράτους μέλους προορισμού σχετικά με την άδεια κυκλοφορίας ενός προϊόντος ΕΟΧ στην αγορά του μπορεί, κατ' αρχήν, να αποτελέσει μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό της εισαγωγής που απαγορεύεται από το άρθρο 28 της συνθήκης ΕΚ. Κατά συνέπεια, ο οικονομικός φορέας μπορεί πάντα να προσβάλει, στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου, μια αρνητική απόφαση που λαμβάνεται εναντίον του.

Σε περίπτωση προσφυγής σε εθνικό δικαστήριο, αυτό υποχρεούται να εφαρμόσει τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης

ΕΚ, ερμηνευόμενα βάσει της νομολογίας του Διακροτηρίου καθώς και, κατά περίπτωση, των αρχών που αναφέρονται στην παρούσα ανακοίνωση, και να θεωρήσει την αρνητική απόφαση ασύμβατη με τα άρθρα αυτά.

6. ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Η ορθή εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης επιτρέπει την ταυτόχρονη επίδιωξη δύο στόχων, του στόχου της ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων ΕΟΧ/Τουρκίας, την οποία εγγυώνται τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ και, μεταξύ άλλων, των στόχων της προστασίας της υγείας, του περιβάλλοντος ή των καταναλωτών.

Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να δίνουν προτεραιότητα στα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ έναντι των εθνικών κανόνων που είναι αντίθετοι με τα άρθρα αυτά, πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι τεχνικοί κανόνες τους συμμορφώνονται με το κοινοτικό δίκαιο. Ως προς αυτό, έχουν διάφορες δυνατότητες, ορισμένες από τις οποίες μπορούν να συνδυάζονται:

6.1. Η ρήτρα της αμοιβαίας αναγνώρισης

Παρά το άμεσο αποτέλεσμα των άρθρων 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ, διαπιστώνεται συχνά ότι η παρουσία ενός εθνικού τεχνικού κανόνα αποθαρρύνει μερικές φορές τους οικονομικούς φορείς από τη διάθεση των προϊόντων τους στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους, ακόμη και αν τα προϊόντα τους προσφέρουν επίπεδο προστασίας κατάλληλο και αναγνωρισμένο σε άλλα κράτη μέλη. Εξάλλου, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού διστάζει συχνά να εφαρμόσει τα άρθρα 28 έως 30 της συνθήκης ΕΚ όταν δεν διαθέτει εξειδικευμένη νομική βάση στις εθνικές τεχνικές κανονιστικές ρυθμίσεις της για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης ενός προϊόντος ΕΟΧ/Τουρκίας.

Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή καταβάλλει προσπάθεια να συμπεριληφθεί στις νομοθεσίες των κρατών μελών μια ρήτρα αμοιβαίας αναγνώρισης που θα αποσκοπεί στην ορθή εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης ⁽⁶⁶⁾. Η ρήτρα αυτή εισάγεται στην εθνική νομοθεσία και αναμένεται ότι θα επιτρέψει την κυκλοφορία προϊόντων που παράγονται ή/και πωλούνται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος.

Πράγματι, οι αρχές της ασφάλειας του δικαίου και της προστασίας των ιδιωτών απαιτούν, στους τομείς που καλύπτονται από το κοινοτικό δίκαιο, οι κανόνες δικαίου των κρατών μελών να είναι διατυπωμένοι με τρόπο σαφή, ακριβή και μη διφορούμενο και να εξασφαλίζουν τα εθνικά δικαστήρια την τήρηση των αρχών αυτών. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η ρήτρα αμοιβαίας αναγνώρισης αποτελεί έγκυρο μέσο για την εφαρμογή των αρχών αυτών.

Η ρήτρα αυτή μπορεί να έχει μια από τις εξής μορφές:

- Απλή ρήτρα όταν τα άλλα μέρη της εθνικής νομοθεσίας περιέχουν ήδη τις διοικητικές εγγυήσεις που απαριθμούνται στην παρούσα ανακοίνωση.
- Ρήτρα που προβλέπει μια πιο αναλυτική διαδικασία, σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στην παρούσα ανακοίνωση.

Παράδειγμα αναλυτικής ρήτρας αμοιβαίας αναγνώρισης:

Οι απαιτήσεις της παρούσας κανονιστικής ρύθμισης δεν ισχύουν για τα προϊόντα που παράγονται ή/και πωλούνται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωση ή στην Τουρκία, ή παράγονται νόμιμα σε ένα κράτος της ΕΖΕΣ που είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συνθήκης ΕΟΧ.

Αν οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν αποδείξεις ότι ένα συγκεκριμένο προϊόν παράγεται ή/και πωλείται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στην Τουρκία, ή παράγεται νόμιμα σε ένα κράτος μέλος της ΕΖΕΣ που είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συνθήκης ΕΟΧ, δεν εξασφαλίζει επίπεδο προστασίας ισοδύναμο με αυτό που επιδιώκεται από την παρούσα κανονιστική ρύθμιση, μπορούν να αρνηθούν την κυκλοφορία του προϊόντος στην αγορά ή να το αποσύρουν από την αγορά, αφού πρώτα:

- αναφέρουν γραπτώς στον παραγωγό ή στον διανομέα, ποια στοιχεία των εθνικών τεχνικών κανόνων του εμποδίζουν την κυκλοφορία του εν λόγω προϊόντος στο εμπόριο και
- αποδείξουν βάσει όλων των σχετικών επιστημονικών στοιχείων για ποιους επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος αυτά τα στοιχεία του τεχνικού κανόνα πρέπει να επιβληθούν στο προϊόν και για ποιους λόγους δεν μπορούν να γίνουν δεκτά άλλα, λιγότερο περιοριστικά μέτρα και
- καλέσουν τον οικονομικό φορέα να διατυπώσει τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας [τουλάχιστον 4 εβδομάδων ή 20 εργάσιμων ημερών], πριν ληφθεί εναντίον του μεμονωμένο μέτρο σχετικά με περιορισμό της εμπορίας αυτού του προϊόντος και
- λάβουν δεόντως υπόψη τους τις παρατηρήσεις του για την αιτιολόγηση της τελικής απόφασης.

Η αρμόδια αρχή θα κοινοποιήσει το μεμονωμένο μέτρο για περιορισμό της εμπορίας του προϊόντος αναφέροντας τους τρόπους προσφυγής που έχει στη διάθεσή του ο σχετικός οικονομικός φορέας.

6.2. Κατάργηση του τεχνικού κανόνα

Μια άλλη δυνατότητα είναι η κατάργηση του τεχνικού κανόνα. Η αξιολόγηση των δυνητικά ανασχετικών αποτελεσμάτων του τεχνικού κανόνα μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο κανόνας αυτός δεν είναι πλέον επικαιρός ή ότι μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στην εθνική παραγωγή.

Σε κάθε περίπτωση, το γεγονός ότι οι απαιτήσεις που επιβάλλονται στα εγχώρια προϊόντα είναι πιο αυστηρές από αυτές που ισχύουν για τα προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας δεν επηρεάζει την ορθή εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης.

6.3. Διασφάλιση της διαφάνειας

Ορισμένοι οικονομικοί παράγοντες προτιμούν την απόλυτη βεβαιότητα και επιθυμούν να αποφύγουν κάθε συμβάν που θα είχε αρνητικό αντίκτυπο για τη φήμη του προϊόντος τους, όπως η αναστολή της κυκλοφορίας στην αγορά εφόσον διαπιστωθεί, από τις αρχές του κράτους μέλους προορισμού, η μη συμμόρφωση ενός προϊόντος ΕΟΧ με έναν τεχνικό κανόνα του κράτους μέλους προορισμού. Άλλοι οικονομικοί φορείς φοβούνται το απρόβλεπτο της εφαρμογής της αμοιβαίας αναγνώρισης ανά κράτος μέλος προορισμού, ακόμη και αν η νομοθεσία του περιέχει τεχνικούς κανόνες που είναι ήδη, εκ πρώτης όψεως, δυσανάλογοι.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι υπάρχουν πολλά μέσα για τη βελτίωση της προβλεψιμότητας της αμοιβαίας αναγνώρισης, βασισμένα στη μεγαλύτερη διαφάνεια. Παρακάτω παρουσιάζονται ορισμένα παραδείγματα:

6.3.1. Βελτίωση της προσπελασιμότητας των τεχνικών κανόνων

Η πρόσβαση στους ισχύοντες κανόνες έχει πρωταρχική σημασία για τους οικονομικούς φορείς που επιθυμούν να διαθέσουν προϊόντα ΕΟΧ/Τουρκίας στην αγορά άλλου κράτους μέλους.

Η Επιτροπή διαπίστωσε πράγματι ότι, πολύ συχνά, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης παραμένει νεκρό γράμμα λόγω του γεγονότος ότι οι φορείς δεν γνωρίζουν που να απευθυνθούν και ποια στοιχεία να υποβάλλουν για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης.

Η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι αυτοί οι κανόνες, που θα έχουν συνταχθεί με σαφήνεια, θα λάβουν δημοσιότητα που θα διευκολύνει την πρόσβαση των οικονομικών φορέων σ' αυτούς, συγκεκριμένα με αναλυτικούς ιστοχώρους στο διαδίκτυο και με φυλλάδια που θα εκδοθούν κατά τομείς προϊόντων για παράδειγμα, αναφέροντας τις αρχές που είναι αρμόδιες να παρέχουν πληροφορίες.

Δεδομένου ότι μια από τις προκλήσεις για τους οικονομικούς φορείς είναι η επισήμανση της αρμόδιας διοίκησης για την εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης για το προϊόν του, η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη να επισημάνουν, με την κατάλληλη δημοσιότητα, την υπηρεσία που είναι αρμόδια για την εφαρμογή ενός τεχνικού κανόνα και την αμοιβαία αναγνώριση, έτσι ώστε οι οικονομικοί φορείς να μπορούν να λαμβάνουν τις απαραίτητες πληροφορίες.

6.3.2. Κατάλληλη δημοσιότητα των ισοδύναμων λύσεων

Ακόμα κι αν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους προορισμού προβλέπει μια ρήτρα αμοιβαίας αναγνώρισης για τα προϊόντα που εγγυώνται, για παράδειγμα, ισοδύναμο επίπεδο ασφαλείας, μερικές φορές είναι δύσκολο να γνωρίζει ο οικονομικός φορέας εάν η τεχνική λύση που έχει επιλέξει είναι στην πράξη ισοδύναμη.

Το κράτος μέλος θα μπορούσε να διευκολύνει την εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης παρέχοντας δημοσιότητα στα στοιχεία των τεχνικών κανόνων και προτύπων των άλλων κρατών μελών που έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο αποδοχής, λόγω του γεγονότος ότι η τήρησή τους επιτρέπει να επιτευχθεί το απαιτούμενο επίπεδο προστασίας του επιδιωκόμενου στόχου.

6.3.3. Ένδειξη των στόχων της νομοθεσίας

Η Επιτροπή ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να αναφέρουν ρητώς, στα κείμενά τους τα σχετικά με τις κανονιστικές ρυθμίσεις, τους στόχους που επιδιώκουν. Με τον τρόπο αυτό, οι εθνικές διοικήσεις και οι οικονομικοί φορείς θα μπορούν να αξιολογήσουν πιο εύκολα την ισοδυναμία.

- (1) Όσον αφορά την ασφαλεία των προϊόντων που προορίζονται για τους καταναλωτές ή που ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από τους καταναλωτές και ελλείψει ειδικών κοινοτικών διατάξεων, η οδηγία για τη γενική ασφαλεία των προϊόντων, δηλαδή η οδηγία 92/59/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1992 (και από τις 15 Ιανουαρίου 2004, η οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) θέσπισε ένα νομοθετικό πλαίσιο με οριζόντιο χαρακτήρα για να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας της ασφαλείας και της υγείας των προσώπων. Αυτή η οδηγία επιβάλλει στους οικονομικούς φορείς μια γενική υποχρέωση να διαθέτουν στο εμπόριο μόνον ασφαλή προϊόντα. Έτσι, αυτά τα προϊόντα που προορίζονται για τους καταναλωτές ή που ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από τους καταναλωτές, τα οποία κυκλοφορούν στην κοινοτική αγορά, υπόκεινται στις απαιτήσεις και τα κριτήρια ασφαλείας που ορίζονται από την εν λόγω οδηγία. Το ίδιο ισχύει στον τομέα των τροφίμων δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού 178/2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων, που προβλέπουν, συγκεκριμένα, γενικές προδιαγραφές οι οποίες αποσκοπούν στο να κυκλοφορούν στην αγορά μόνο τρόφιμα και ζωοτροφές που είναι ασφαλή.
- (2) Ένας οικονομικός φορέας είναι κάθε πρόσωπο που επιθυμεί να εμπορευθεί προϊόντα. Πρόκειται συγκεκριμένα για τους παραγωγούς, τους εκπροσώπους τους, τους χονδρεμπόρους, τους εισαγωγείς, τους διανομείς και όλους τους άλλους επαγγελματίες της αλυσίδας του εμπορίου..
- (3) Ανακοίνωση COM(1999) 299 τελικό προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της 16ης Ιουνίου 1999, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση στο πλαίσιο της υλοποίησης του σχεδίου δράσης για την εσωτερική αγορά. Πρώτη διετής έκθεση για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης [SEC(1999) 1106 της 13ης Ιουλίου 1999] και δεύτερη διετής έκθεση, COM(2002) 419 τελικό της 23ης Ιουλίου 2002.
- (4) Ο ορισμός ενός προϊόντος «ΕΟΧ/Τουρκίας» βρίσκεται στο σημείο 2.
- (5) Εφόσον δεν υπάρχουν εναρμονισμένοι κοινοτικοί κανόνες, ο γενικός κανόνας του άρθρου 28 της συνθήκης ΕΚ απαγορεύει, στο εμπόριο προϊόντων μεταξύ κρατών μελών, τους ποσοτικούς περιορισμούς για την εισαγωγή προϊόντων καθώς και κάθε άλλο μέτρο με ισοδύναμο αποτέλεσμα, που αποτελούν εμπόδια για την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων. Το άρθρο 30 της συνθήκης ΕΚ ορίζει ότι οι διατάξεις του άρθρου 28 δεν αντιτίθενται στις απαγορεύσεις ή στους περιορισμούς εισαγωγών, εξαγωγών ή διαμετακομίσεων που δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξεως, δημόσιας ασφαλείας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία, ή προστασία της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας. Οι απαγορεύσεις ή οι περιορισμοί αυτοί δεν δύνανται πάντως να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκεκριμένο περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Εντούτοις, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δήλωσε επίσης ότι οι περιορισμοί της πρόσβασης στην αγορά άλλου κράτους μέλους, που επιβάλλονται από εθνικά μέτρα που ενδέχεται να αποτελούν μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος κατά την έννοια του άρθρου 28 της συνθήκης ΕΚ, μπορούν να δικαιολογούνται με βάση ορισμένες επιτακτικές ανάγκες αναγνωρισμένες από αυτό, με την προϋπόθεση ότι θα είναι απαραίτητη και αναλογική.
- (6) Οι παραπομπές στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην παρούσα ανακοίνωση δεν είναι διεξοδικές. Η ανακοίνωση περιλαμβάνει μόνο τις συγκεκριμένες αποφάσεις που μπορούν να βοηθήσουν τις αρμόδιες αρχές και τους οικονομικούς φορείς στην εξέταση ενός συγκεκριμένου προβλήματος με βάση της σχετική κοινοτική νομολογία.
- (7) Εδώ πρόκειται για μορφές πώλησης κατά την έννοια της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 1993, ποινική διαδικασία κατά Bernard Keck και Daniel Mithouard, Συλλογή Νομολογίας 1993, I-6097 και της επακόλουθης νομολογίας για το θέμα αυτό.
- (8) Στα θεμιτά συμφέροντα τα οποία επικαλούνται πιο συχνά οι αρχές περιλαμβάνονται η προστασία της υγείας και της ζωής των προσώπων και των ζώων, ή η προφύλαξη των φυτών, η προστασία του περιβάλλοντος, η προστασία των καταναλωτών.

- (⁹) Η αρχή αυτή προέρχεται από την απόφαση «Cassis de Dijon» της 20ης Φεβρουαρίου 1979 (Rewe-Zentral AG κατά Bundesmonopolverwaltung für Branntwein), υπόθεση 120/78, συλλογή νομολογίας 1979, σ. 649. Το 1980, η Επιτροπή διατύπωσε ορισμένους προσανατολισμούς όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που απορρέει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, και συγκεκριμένα στην ανακοίνωση της Επιτροπής για τη συνέχεια που θα δοθεί στην απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 1979 στην υπόθεση (Cassis de Dijon) (ΕΕ αριθ. C 256 της 3.10.1980).
- (¹⁰) Για τους σκοπούς της παρούσας ανακοίνωσης, ένα προϊόν είναι ένα κινητό αγαθό που μπορεί, αφ' εαυτού, να αποτελέσει αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών: απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 1999, Peter Jägerskiöld κατά Torolf Gustafsson, υπόθεση C-97/98, Συλλογή Νομολογίας 1999 σελίδα I-7319. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τα αντικείμενα που μεταφέρονται διασχίζοντας ένα σύνορο για να υπεισέλθουν σε εμπορικές συναλλαγές υπόκεινται στο άρθρο 28 της συνθήκης ΕΚ, ασχέτως της φύσης των συναλλαγών αυτών: βλέπε συγκεκριμένα την απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1995, The Queen κατά Secretary of State for Home Department, εκ μέρους Evans Medical Ltd και Macfarlan Smith Ltd, υπόθεση C-324/93, Συλλογή Νομολογίας 1995, σ. I-563.
- (¹¹) Βλέπε συγκεκριμένα την αιτιολογική σκέψη 32 της απόφασης του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2001, DaimlerChrysler AG κατά Land Baden-Württemberg, υπόθεση C-324/99, Συλλογή Νομολογίας 2001 σελίδα I-9897.
- (¹²) Πρόκειται, για παράδειγμα, για ορισμένα προϊόντα φαρμακευτικά, βιοκτόνα ή φυτοφαρμακευτικά.
- (¹³) Ο ειδικός κατάλογος των οδηγιών «νέας προσέγγισης», που εξασφαλίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία με τη συμμόρφωση στις ουσιαστικές απαιτήσεις και τη σήμανση «CE» μπορεί να εξεταστεί στον ιστοχώρο <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/reflist.html>
- (¹⁴) Η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία παρουσιάζεται στον ιστοχώρο <http://europa.eu.int/eur-lex/fr/lif/index.html>. Θα πρέπει να υπογραμμιστεί η σημασία της προσεκτικής ανάγνωσης της κοινοτικής νομοθεσίας για να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο η αμοιβαία αναγνώριση θα μπορούσε να εφαρμοστεί στο σχετικό προϊόν. Πράγματι, ορισμένες πτυχές ενός προϊόντος ενδέχεται να είναι εναρμονισμένες σε κοινοτικό επίπεδο ενώ άλλες πτυχές του ίδιου προϊόντος να μην καλύπτονται από την κοινοτική εναρμόνιση. Η αμοιβαία αναγνώριση θα συνεχίσει να εφαρμόζεται στις δεύτερες.
- (¹⁵) Πρόκειται συγκεκριμένα για εθνικές άδειες κυκλοφορίας στην αγορά, χορηγηθείσες σύμφωνα με την οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Νοεμβρίου 2001 περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, ή σύμφωνα με την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, ή την οδηγία 91/414/CEE του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων.
- (¹⁶) Άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/59/ΕΟΚ και, από τις 15 Ιανουαρίου 2004, του άρθρου 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2001/95/ΕΚ σχετικά με τη γενική ασφάλεια των προϊόντων.
- (¹⁷) Αιτιολογική σκέψη 25 της απόφασης του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2000, ποινική διαδικασία κατά Berendse-Koenen M.G. εν Berendse H.D. Maatschap, υπόθεση C-246/98, Συλλογή νομοθεσία 2000, σ. I-1777· αιτιολογικές σκέψεις 25 και 26 της απόφασης του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 1996, The Queen κατά Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, εκ μέρους: Hedley Lomas (Ireland) Ltd, υπόθεση C-5/94, Συλλογή νομολογίας 1996, σ. I-2553. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενσωματώνουν στην εθνική τους νομοθεσία μια παραπομπή στην κοινοτική νομοθεσία που μεταφέρουν. Αυτό συμβάλλει στην επισήμανση των μερών αυτής της εθνικής νομοθεσίας τα οποία μεταφέρουν την κοινοτική νομοθεσία και των μερών που διέπονται από τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ. Πάντως, η προσεκτική ανάγνωση της κοινοτικής νομοθεσίας έχει πρωταρχική σημασία για να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο η αμοιβαία αναγνώριση θα μπορούσε να εφαρμοστεί στο σχετικό προϊόν. Πράγματι, ορισμένες πτυχές ενός προϊόντος μπορούν να είναι εναρμονισμένες σε κοινοτικό επίπεδο ενώ άλλες πτυχές του ίδιου προϊόντος να μην είναι εναρμονισμένες. Η αμοιβαία αναγνώριση θα συνεχίσει να εφαρμόζεται στις δεύτερες.
- (¹⁸) Τα άρθρα 5 έως 7 της απόφασης 1/95 του Συμβουλίου σύνδεσης ΕΚ-Τουρκίας της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την εφαρμογή της οριστικής φάσης της τελωνειακής ένωσης (ΕΕ L35 της 13ης Φεβρουαρίου 1996, σ. 1) προβλέπουν την κατάργηση των μέτρων ισοδύναμου αποτελέσματος με ποσοτικούς περιορισμούς μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τουρκίας. Σύμφωνα με το άρθρο 66 της απόφασης 1/95, τα άρθρα 5 έως 7, όσον αφορά την ισχύ τους και την εφαρμογή τους στα προϊόντα που σχετίζονται με την τελωνειακή ένωση, πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις του Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, οι αρχές που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τα ζητήματα που συνδέονται με τα άρθρα 28 και 30 της Συνθήκης και συγκεκριμένα η νομολογία Cassis de Dijon, ισχύουν για τα κράτη μέλη και για την Τουρκία.
- (¹⁹) Άρθρα 8 παράγραφος 2 και 9 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, καθώς και το πρωτόκολλο 4 της Συμφωνίας. Τα άρθρα 28 έως 30 της Συνθήκης ΕΚ αποτελούν μέρος του κοινοτικού κεκτημένου που επαναλαμβάνεται αυτούσιο στα άρθρα 11 και 13 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, που ερμηνεύονται σύμφωνα με τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου των ΕΚ που προϋπήρχε της ημερομηνίας υπογραφής της συμφωνίας. Η παρούσα ανακοίνωση ισχύει επομένως και για τα προϊόντα που παράγονται στην Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία.
- (²⁰) Εν τούτοις, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, όταν μια εθνική κανονιστική ρύθμιση είναι αντίθετη με τα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι η εφαρμογή αυτής της κανονιστικής ρύθμισης δεν απαγορεύεται όσον αφορά τα εισαγόμενα προϊόντα και όχι τα προϊόντα εγχώριας προέλευσης. Βλέπε συγκεκριμένα την αιτιολογική σκέψη 21 της απόφασης του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, Ποινική διαδικασία κατά Jean-Pierre Guimont, υπόθεση C-448/98, Συλλογή νομολογίας 2000, σ. I-663.

- (21) Το άρθρο 24 της συνθήκης ΕΚ θεωρεί ότι «είναι σε ελεύθερη κυκλοφορία σε ένα κράτος μέλος τα προϊόντα προέλευσης τρίτων χωρών για τα οποία έχουν ολοκληρωθεί οι διατυπώσεις εισαγωγής και οι πληρωτέοι τελωνειακοί δασμοί και τέλη ισοδύναμου αποτελέσματος έχουν καταβληθεί σ' αυτό το κράτος μέλος, και τα οποία δεν έχουν λάβει συνολική ή μερική επιστροφή αυτών των δασμών και τελών». Εξάλλου, η αιτιολογική σκέψη 37 της απόφασης του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2002, Canal Satélite Digital SL κατά Administraci6n General del Estado, παρουσία της Distribuidora de Televisi6n Digital SA (DTS), υπόθεση C-390/99, Συλλογή νομολογίας 2002, σ. I-607, επιβεβαιώνει την αρχή αυτή: «Από την καθιερωμένη νομολογία προκύπτει ότι ένα προϊόν, που πωλείται νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, πρέπει κατ' αρχήν να μπορεί να πωληθεί σε κάθε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να υπόκειται σε συμπληρωματικούς ελέγχους, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται ή γίνονται αποδεκτές από το κοινοτικό δίκαιο».
- (22) Βλέπε την οδηγία 2001/95/ΕΚ και την οδηγία 92/59/CEE για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων.
- (23) Αιτιολογική σκέψη 26 της απόφασης του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 2001, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας, υπόθεση C-30/99, Συλλογή νομολογίας 2001, σ. I-4619.
- (24) Βλέπε συγκεκριμένα την αιτιολογική σκέψη 36 της απόφασης του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2002, Ποινική διαδικασία κατά Walter Hahn, υπόθεση C-121/2000, Συλλογή νομολογίας 2002, σ. I-9193.
- (25) Αιτιολογικές σκέψεις 17 και 18 της απόφασης του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2000, Επιτροπή κατά Βελγίου, υπόθεση C-217/99, Συλλογή νομολογίας 2000, σ. I-10251.
- (26) Ένα εθνικό πρότυπο είναι ένα τεχνικό πρότυπο που έχει θεσπιστεί από εθνικό οργανισμό τυποποίησης για επανειλημμένη ή συνεχή εφαρμογή, που τίθεται στη διάθεση του κοινού και της οποίας η τήρηση δεν είναι υποχρεωτική.
- (27) Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1988, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας, υπόθεση 45/87, Συλλογή νομολογίας 1988, σ. 4929.
- (28) Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2001, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, Υπόθεση C-84/2000, Συλλογή νομολογίας 2001, σ. I-4553.
- (29) Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1988, Ποινική διαδικασία κατά Zoni, υπόθεση 90/86, Συλλογή νομολογίας 1988, σ. 4285.
- (30) Απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2001, Ποινική διαδικασία κατά Christina Bellamy και English Shop Wholesale SA, υπόθεση C-123/2000, Συλλογή νομολογίας 2001 σελίδα I-2795· Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2001, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, υπόθεση C-84/2000, Συλλογή νομολογίας 2001, σ. I-4553.
- (31) Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2002, Ποινική διαδικασία κατά Walter Hahn, υπόθεση C-121/2000.
- (32) Απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, Cidrerie Ruwet SA κατά Cidre Stassen SA et HP Bulmer Ltd, υπόθεση C-3/99, Συλλογή νομολογίας 2000, σ. I-8749· Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 1982, Walter Rau Lebensmittelwerke κατά De Smedt PVBA, υπόθεση 261/81, Συλλογή νομολογίας 1982, σ. 3961.
- (33) Απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, Ποινική διαδικασία κατά Jean-Pierre Guimont, Υπόθεση C-448/98, Συλλογή νομολογίας 2000, σ. I-10663.
- (34) Απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 1986, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, υπόθεση 179/85, Συλλογή νομολογίας 1986, σ. 3879· Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2002, Sapod Audic κατά Eco-Emballages SA, υπόθεση C-159/2000, Συλλογή νομολογίας 2002, σ. I-5031.
- (35) Απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2000, Ποινική διαδικασία κατά Yannick Geffroy και Casino France SNC, υπόθεση C-366/98, Συλλογή νομολογίας 2000, σ. I-6579· Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2000, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου, υπόθεση C-217/99, Συλλογή νομολογίας 2000, σ. I-10251.
- (36) Βλέπε συγκεκριμένα την αιτιολογική σκέψη 17 της απόφασης της 28ης Ιανουαρίου 1986, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας («Έγκριση μηχανών επεξεργασίας του ξύλου»), Υπόθεση 188/84, Συλλογή νομολογίας 1986, σ. 419.
- (37) Η οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων επιτρέπει εν τούτοις στα κράτη μέλη να λαμβάνουν επείγοντα περιοριστικά μέτρα για τα προϊόντα που είναι επικίνδυνα ή που μπορούν να είναι επικίνδυνα, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7 ή 8 και 14 της οδηγίας 92/59/ΕΟΚ και, από τη 15η Ιανουαρίου 2004, σύμφωνα με τα άρθρα 8, 11 ή 12 και 18 της οδηγίας 2001/95/CE.

- (³⁸) Στην απόφασή του της 22ας Ιανουαρίου 2002 (Canal Satélite Digital SL κατά Administración General del Estado, παρουσία της Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), υπόθεση C-390/99), το Δικαστήριο υπενθύμισε σαφώς ότι μια διαδικασία προηγούμενης έγκρισης περιορίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Εξ αρχής, για να είναι δικαιολογημένη σε σχέση με αυτές τις θεμελιώδεις ελευθερίες, μια τέτοια κανονιστική ρύθμιση πρέπει να επιδιώκει ένα στόχο γενικού συμφέροντος αναγνωρισμένο από το κοινοτικό δίκαιο και να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή να μπορεί να εγγυηθεί την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου και να μην υπερβαίνει αυτά που είναι απαραίτητα για την επίτευξή του.
- (³⁹) Αιτιολογική σκέψη 15 της απόφασης του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1990, Ποινική διαδικασία κατά Jean-Claude Bellon, υπόθεση C-42/90, Συλλογή νομολογίας 1990, σ. I-4863.
- (⁴⁰) Εντούτοις, αυτό το αποδεικτικό από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο παράγεται ή/και πωλείται νόμιμα το προϊόν ΕΟΧ είναι μια μόνο από πολλές δυνατότητες: δεν μπορεί να απαιτείται υποχρεωτικά από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού. Βλέπε την αιτιολογική σκέψη 63 της απόφασης του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2003 (ATRAL κατά Βελγικού κράτους, υπόθεση C-14/02) όπου το δικαστήριο διευκρίνισε ότι η επιβολή του όρου να βεβαιώνεται η συμμόρφωση των προϊόντων ΕΟΧ με τεχνικούς κανόνες ή κανονισμούς που διασφαλίζουν επίπεδο προστασίας ισοδύναμο με αυτό που απαιτεί το κράτος μέλος προορισμού, είναι αντίθετη με το άρθρο 28 της συνθήκης ΕΚ.
- (⁴¹) Στην έκτακτη περίπτωση διαδικασίας προηγούμενης έγκρισης, η εμπορία του προϊόντος δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μόνο μετά τη χορήγηση της άδειας.
- (⁴²) Βλέπε, σχετικά, την απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1987, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, υπόθεση 154/85, Συλλογή νομολογίας 1987, σ. 2717.
- (⁴³) Αντίθετα, στην έκτακτη περίπτωση διαδικασίας προηγούμενης έγκρισης, θα αρκεί η άρνηση της χορήγησης της προηγούμενης έγκρισης.
- (⁴⁴) Βλέπε συγκεκριμένα την αιτιολογική σκέψη 36 της απόφασης του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2002, Canal Satélite Digital SL κατά Administración General del Estado, παρουσία της Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), υπόθεση C-390/99
- (⁴⁵) Απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 1993, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου, υπόθεση C-373/92, Συλλογή νομολογίας 1993, σ. I-3107.
- (⁴⁶) Αιτιολογική σκέψη 35 της απόφασης του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1998, Ποινική διαδικασία κατά Jean Harregnies, Υπόθεση C-400/96, Συλλογή νομολογίας 1998, σ. I-5121.
- (⁴⁷) Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1981, Ποινική διαδικασία κατά της Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten BV, Υπόθεση 272/80, Συλλογή νομολογίας 1981, σ. 3277 · απόφαση της 14ης Ιουλίου 1983, Ποινική διαδικασία κατά Sandoz BV, Υπόθεση 174/82, Συλλογή νομολογίας 1983, σ. 2445.
- (⁴⁸) Απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 1993, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου, Υπόθεση C-373/92, Συλλογή νομολογίας 1993, σ. I-3107.
- (⁴⁹) Το κράτος μέλος προορισμού θα πρέπει να αποδέχεται τις εκθέσεις και τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από έναν οργανισμό που παρέχει εγγυήσεις ισοδύναμες με αυτές που απαιτούνται για τους εθνικούς οργανισμούς. Από αυτό συνεπάγεται ότι αυτές οι εγγυήσεις ανεξαρτησίας που παρέχει ο οργανισμός που είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος προέλευσης δεν πρέπει υποχρεωτικά να συμπίπτουν με αυτές που προβλέπονται στους εθνικούς κανονισμούς του κράτους μέλους προορισμού: αιτιολογική σκέψη 69 της απόφασης του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 2001, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας, Υπόθεση C-30/99, Συλλογή νομολογίας 2001, σ. I-4619.
- (⁵⁰) Βλέπε συγκεκριμένα τις αιτιολογικές σκέψεις 34 έως 36 της απόφασης του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 1997, Ditta Angelo Celestini κατά Saar-Sektkellerei Faber GmbH und Co. KG, υπόθεση C-105/94, Συλλογή νομολογίας 1997, σ. I-2971.
- (⁵¹) Σε περίπτωση δικαιολογημένης απαίτησης για έλεγχο τα σχετικά κόστη, που επιβαρύνουν το πρόσωπο που είναι άμεσα ενδιαφερόμενο για τους ελέγχους ή που ζητεί έγκριση, πρέπει να είναι αναλογικά και δεν μπορούν επομένως να υπερβαίνουν το επίπεδο που είναι απαραίτητο για την κάλυψη των δαπανών της διαδικασίας ελέγχου: βλ. συγκεκριμένα τις αιτιολογικές σκέψεις 41 και 42 της απόφασης του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2002 (Canal Satélite Digital SL κατά Administración General del Estado, παρουσία της Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), υπόθεση C-390/99). Αντίθετα, όταν πρόκειται για έλεγχο που πραγματοποιείται σε επόμενο στάδιο, στο επίπεδο της αγοράς, το Δικαστήριο θεώρησε ότι ένας τέτοιος έλεγχος δεν μπορεί να θεωρηθεί υπηρεσία που παρέχεται στον εισαγωγέα και ότι κατά συνέπεια τα σχετικά κόστη πρέπει να βαρύνουν το κοινό που επωφελείται, στο σύνολό του, από την ελεύθερη κυκλοφορία των κοινοτικών εμπορευμάτων: Αιτιολογική σκέψη 31 της απόφασης του δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1993, Ligur Carni Srl και Genova Carni Srl κατά Unità Sanitaria Locale n. XV di Genova και Ponente SpA κατά Unità Sanitaria Locale n. XIX di La Spezia και CO.GE.SE.MA Coop arl., συνδεδεμένες υποθέσεις C-277/91, C-318/91 και C-319/91, Συλλ. νομολογίας 1993, σ. I-6621.
- (⁵²) Πρόκειται συγκεκριμένα για απαιτήσεις που έχουν αναγνωριστεί ως μέτρα κατά παρέκκλιση του άρθρου 28 ΕΚ από το άρθρο 30 ΕΚ, καθώς και για επιτακτικές απαιτήσεις που αναγνωρίζονται από τη νομολογία του δικαστηρίου ως απαιτήσεις που μπορούν να δικαιολογούν ένα μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος κατά την έννοια του άρθρου 28 ΕΚ.

- (⁵³) Η ανάλυση των κινδύνων είναι κατά κανόνα θεμελιωμένη σε τρία στοιχεία: την αξιολόγηση του κινδύνου, τη διαχείριση του κινδύνου και την ανακοίνωση του κινδύνου. Η αξιολόγηση του κινδύνου περιλαμβάνει, αφενός, τον προσδιορισμό του επιπέδου του κινδύνου (δηλαδή το κρίσιμο κατώφλι πιθανότητας των δυσμενών αποτελεσμάτων για έναν από τους επιτακτικούς λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 30 ΕΚ ή αναγνωρίζονται από το Δικαστήριο ως επιτακτική ανάγκη που μπορεί να δικαιολογήσει ένα μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος κατά την έννοια του άρθρου 28 ΕΚ) και, αφετέρου, τη διενέργεια επιστημονικής αξιολόγησης των κινδύνων. Η αρχή της προφύλαξης μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο της διαχείρισης του κινδύνου: βλέπε την ανακοίνωση COM(2000) 1 της Επιτροπής για την προσφυγή στην αρχή της προφύλαξης: http://europa.eu.int/comm/food/fs/jpp/jpp_index_en.html
- (⁵⁴) Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1994, Ποινική διαδικασία κατά J.J.J. Van der Veldt, υπόθεση C-17/93, Συλλογή νομολογίας 1994, σ. I-35· Απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουνίου 1992, Ποινική διαδικασία κατά Michel Debus, Συνδεδεμένες υποθέσεις C-13/91 και C-113/91, Συλλογή νομολογίας 1992, σ. I-3617· Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2002, Ποινική διαδικασία κατά Walter Hahn, υπόθεση C-121/2000, Συλλογή νομολογίας 2002, σ. I-9193.
- (⁵⁵) Άρθρο 30 της συνθήκης ή νομολογία σχετική με τις επιτακτικές απαιτήσεις, αντιστοίχως. Βλέπε συγκεκριμένα την απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1986, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Έγκριση των μηχανών επεξεργασίας του ξύλου), Υπόθεση 188/84, Συλλογή νομολογίας 1986, σ. 419.
- (⁵⁶) Για παράδειγμα, η αρμόδια αρχή πρέπει να εξετάσει αν η κατάλληλη σήμανση ή οι οδηγίες χρήσης που συνοδεύουν το προϊόν, ή άλλα χαρακτηριστικά του προϊόντος, επαρκούν για να προσφέρουν το κατάλληλο επίπεδο προστασίας στον καταναλωτή.
- (⁵⁷) Αυτό θα ήταν αντίθετο με την αρχή της αναλογικότητας: απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1986, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, («Έγκριση των μηχανών επεξεργασίας του ξύλου»), υπόθεση 188/84, Συλλογή νομολογίας 1986, σελίδα 419.
- (⁵⁸) Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, Markku Juhani Läära, Cotswold Microsystems Ltd και Oy Transatlantic Software Ltd κατά Kihlakunnansyyttäjä (Jyväskylä) και Suomen valtio (Φινλανδικό κράτος), υπόθεση C-124/97, Συλλογή νομολογίας 1999 σελίδα I-6067.
- (⁵⁹) Η αρχή αυτή ισχύει πολύ περισσότερο στο πλαίσιο της έκτακτης περίπτωσης μιας υποχρεωτικής διαδικασίας έγκρισης πριν από την κυκλοφορία στην αγορά, που είναι απαραίτητη μόνο εάν ο εκ των υστέρων έλεγχος θεωρηθεί ότι παρεμβαίνει πολύ καθυστερημένα για να εγγυηθεί την πραγματική αποτελεσματικότητά του και να του επιτρέψει να επιτύχει τον επιδιωκόμενο στόχο. Μια τέτοια διαδικασία πρέπει να βασίζεται σε ένα κίνητρο γενικού συμφέροντος αναγνωρισμένου στο κοινοτικό δίκαιο και να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή να μπορεί να εγγυηθεί την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου και να μη υπερβαίνει αυτά που είναι απαραίτητα για την επίτευξή του. Για να είναι αναλογική μια τέτοια διαδικασία πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να βασίζεται σε κριτήρια που θα είναι αντικειμενικά, δεν θα επιβάλλουν διακρίσεις και θα είναι γνωστά εκ των προτέρων, έτσι ώστε να πλαισιώνουν την άσκηση της εξουσίας αξιολόγησης των εθνικών αρχών ώστε αυτή να μην ασκείται αυθαίρετα. Εξάλλου, μια τέτοια διαδικασία δεν μπορεί να προβλέπει ελέγχους οι οποίοι, στην ουσία, επικαλύπτουν αυτούς που έχουν ήδη διεξαχθεί στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών, είτε στο ίδιο κράτος, είτε σε άλλο κράτος μέλος. Τέλος, μια διαδικασία προηγούμενης έγκρισης δεν μπορεί να συμφορώνεται με τη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων εάν, λόγω της διάρκειάς της και των δυσανάλογων εξόδων που συνεπάγεται, μπορεί να αποτρέπει τους σχετικούς οικονομικούς φορείς από τη συνέχιση του σχεδίου τους. Η Επιτροπή εκτιμά ότι μια διάρκεια που υπερβαίνει τις 90 ημέρες είναι, σε κάθε περίπτωση, δυσανάλογη.
- (⁶⁰) Βλέπε συγκεκριμένα την αιτιολογική σκέψη 16 της απόφασης της 13ης Δεκεμβρίου 1990, Ποινική διαδικασία κατά Jean-Claude Bellon, Υπόθεση C-42/90, Συλλογή νομολογίας 1990, σ. I-4863.
- (⁶¹) Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαΐου 1985, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (συσκευές γραμματισομηάνσεως), Υπόθεση 21/84, Συλλογή νομολογίας 1985, σελίδα 1355· Απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 1991, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου, Υπόθεση C-249/88, Συλλογή νομολογίας 1991, σ. I-1275.
- (⁶²) Αιτιολογική σκέψη 26 της απόφασης του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1995, The Queen κατά Secretary of State for Home Department, εκ μέρους Evans Medical Ltd et Macfarlan Smith Ltd, Υπόθεση C-324/93, Συλλογή νομολογίας 1995, σ. I-5.
- (⁶³) Αιτιολογική σκέψη 18 της απόφασης του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 1997, Tommaso Morellato κατά Unità sanitaria locale (USL) n. 11 di Pordenone, Υπόθεση C-358/95, Συλλογή νομολογίας 1997, σ. I-1431.
- (⁶⁴) Απόφαση του Δικαστηρίου της 20ης Ιουνίου 2002, Radiosistemi Srl κατά Prefetto di Genova, συνδεδεμένες υποθέσεις C-388/2000 και C-429/2000, Συλλογή νομολογίας 2002, σ. I-5845.
- (⁶⁵) Απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουνίου 1992, Ποινική διαδικασία κατά Michel Debus, Συνδεδεμένες υποθέσεις C-13/91 και C-113/91, Συλλογή νομολογίας 1992, σ. I-3617.
- (⁶⁶) Βλέπε συγκεκριμένα την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 1998, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (απόφαση «foie gras»), Υπόθεση C-184/96, Συλλογή νομολογίας 1998, σ. I-6197. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μεριμνά για την εισαγωγή μιας τέτοιας ρήτρας σε όλους τους νέους τεχνικούς κανονισμούς, χάρη στη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπεται από την οδηγία 98/34/ΕΚ. Ο δικτυακός τόπος <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris> θέτει στη διάθεση του κοινού τα σχέδια των τεχνικών κανόνων που κοινοποιούνται στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/ΕΚ και τα κείμενα που εκδίδονται μετά την ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνει την πρόσβαση των οικονομικών φορέων στους ισχύοντες κανόνες.

Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων επί του σχεδίου κανονισμού της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, τη μεταποίηση και την εμπορία αλιευτικών προϊόντων

(2003/C 265/03)

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος σχεδίου κανονισμού, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Commission européenne
Direction générale de la pêche
Unité D.3
99, rue Joseph II
B-1049 Bruxelles
Φαξ (32-2) 29 51 942
e-mail: fish-aidesdetat@cec.eu.int

Σχέδιο κανονισμού της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 1 εδάφιο α) στοιχείο i),

Μετά τη δημοσίευση σχεδίου του παρόντος κανονισμού,

Μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή κρατικών ενισχύσεων,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 994/98 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να δηλώνει, σύμφωνα με το άρθρο 87 της Συνθήκης, ότι, υπό ορισμένες συνθήκες, ενισχύσεις σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις είναι συμβατές με την κοινή αγορά και δεν υπόκεινται σε κοινοποίηση κατά το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις ⁽²⁾ δεν έχει εφαρμογή σε δραστηριό-

τητες που συνδέονται με την παραγωγή, μεταποίηση ή εμπορία προϊόντων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της Συνθήκης.

(3) Η Επιτροπή έχει εφαρμόσει τα άρθρα 87 και 88 της Συνθήκης σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας σε πολυάριθμες αποφάσεις και έχει επίσης εξαγγείλει την πολιτική της, τελευταία στις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στα προϊόντα αλιείας και την υδατοκαλλιέργεια ⁽³⁾ (στο εξής αναφερόμενες ως «κατευθυντήριες γραμμές για τα προϊόντα αλιείας»). Υπό το φως της σημαντικής εμπειρίας της Επιτροπής στην εφαρμογή των άρθρων αυτών σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας, ενδείκνυται, με σκοπό να διασφαλιστεί ικανή εποπτεία και απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών χωρίς να εξασθενήσει η παρακολούθηση της Επιτροπής, η Επιτροπή να κάνει χρήση των εξουσιών που της παρέχονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 και για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας, στο μέτρο που το άρθρο 89 της Συνθήκης έχει αναγνωριστεί ότι εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά.

(4) Η συμβατότητα των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα των προϊόντων αλιείας αξιολογείται από την Επιτροπή με βάση τους στόχους τόσο της πολιτικής για τον ανταγωνισμό όσο και της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΠ).

⁽¹⁾ ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.

⁽³⁾ ΕΕ C 19 της 20.1.2001, προς αντικατάσταση από τις νέες κατευθυντήριες γραμμές (βλέπε σχέδιο υιοθετηθέν από την Επιτροπή στις ...).

- (5) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει ενισχύσεις που χορηγούνται στον τομέα των προϊόντων αλιείας, οι οποίες εγκρίνονται σε συνήθη βάση εδώ και χρόνια από την Επιτροπή. Οι ενισχύσεις αυτές δεν απαιτούν εκτίμηση περίπτωσης προς περίπτωση της συμβατότητάς τους με την κοινή αγορά από την Επιτροπή, εφόσον συμφωνούν με τους όρους που προβλέπονται για τα διαρθρωτικά ταμεία στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2369/2002⁽¹⁾ και υπό ορισμένες άλλες προϋποθέσεις.
- (6) Ο κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει τις ακόλουθες ενισχύσεις: ενίσχυση για την προώθηση ή/και διαφήμιση προϊόντων αλιείας, ενίσχυση σε ομάδες παραγωγών, ενίσχυση για την προστασία και ανάπτυξη θαλάσσιων πόρων, ενίσχυση για καινοτόμα μέτρα και τεχνική βοήθεια, ενίσχυση για λιμενικές αλιευτικές εγκαταστάσεις, ενίσχυση για διάλυση αλιευτικών σκαφών, ενίσχυση για ορισμένα κοινωνικοοικονομικά μέτρα, ενίσχυση για επενδύσεις με σκοπό τη μεταποίηση ή/και εμπορία προϊόντων αλιείας και ενίσχυση για επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια και την αλιεία σε εσωτερικά ύδατα.
- (7) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να κοινοποιούν ενισχύσεις σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας. Οι κοινοποιήσεις αυτές θα πρέπει να αξιολογούνται από την Επιτροπή βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για τα προϊόντα αλιείας, και υπό το φως του παρόντος κανονισμού.
- (8) Ενισχύσεις τις οποίες τα κράτη μέλη σκοπεύουν να χορηγήσουν στον τομέα των προϊόντων αλιείας αλλά οι οποίες δεν εμπίπτουν στον πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ή άλλων κανονισμών που έχουν εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98, θα πρέπει να εξακολουθήσουν να υπόκεινται στην απαίτηση κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Οι ενισχύσεις αυτές θα πρέπει να αξιολογούνται υπό το φως των κατευθυντήριων γραμμών για τα προϊόντα αλιείας. Τέτοιες περιπτώσεις είναι ιδίως η περίπτωση της ενίσχυσης για ανανέωση στόλου και για τον εξοπλισμό ή εκσυγχρονισμό αλιευτικών σκαφών, της ενίσχυσης για χρηματοδοτική αντιστάθμιση μέτρων προσωρινής διακοπής αλιευτικών δραστηριοτήτων, της ενίσχυσης για μόνιμη μεταφορά αλιευτικών σκαφών σε τρίτη χώρα, για εισοδηματική και επιχειρησιακή ενίσχυση, της ενίσχυσης για αποκατάσταση ζημιών που προκλήθηκαν από φυσικές καταστροφές ή εξαιρετικά συμβάντα.
- (9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εξαιρεί της υποχρέωσης κοινοποίησης κάθε ενίσχυση που πληροί όλες τις θεσπιζόμενες από αυτόν απαιτήσεις, και κάθε καθεστώς ενισχύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι κάθε ενίσχυση που ενδέχεται να παρασχεθεί βάσει του εν λόγω καθεστώτος πληροί όλες τις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Καθεστώτα ενισχύσεων και μεμονωμένες επιχορηγήσεις εκτός οιαδήποτε καθεστώτος ενισχύσεων θα πρέπει να περιλαμβάνουν ρητή αναφορά στον παρόντα κανονισμό.
- (10) Προκειμένου να υπάρχει συνοχή με χρηματοδοτούμενα από την Κοινότητα μέτρα στήριξης, τα ανώτατα όρια ενίσχυσης που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να είναι ίσα με εκείνα που ορίζονται για το ίδιο είδος ενίσχυσης στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999. Για τη διατήρηση μιας γενικής πειθαρχίας στις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των προϊόντων αλιείας, ο κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται εάν το συνολικό ποσό των χορηγούμενων ενισχύσεων κάθε χρόνο από ένα κράτος μέλος ανά κατηγορία ενισχύσεων υπερβαίνει ένα μέγιστο ποσό, υπολογιζόμενο από την Επιτροπή για κάθε κράτος μέλος με βάση το μέσο συνολικό ύψος των νομίμως χορηγηθεισών ενισχύσεων από όλα τα κράτη μέλη για την ίδια κατηγορία κατά τη διάρκεια των ετών 2001, 2002 και 2003 και προβλεπόμενο για κάθε κράτος μέλος κατ' αναλογία μιας σταθμισμένης εφαρμογής των αντικειμενικών κριτηρίων του κύκλου εργασιών στον τομέα της αλιείας, της απασχόλησης στον τομέα της αλιείας και του επιπέδου παρέμβασης των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων. Ο περιορισμός αυτός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις ενισχύσεις για τη μόνιμη διακοπή αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω διάλυσης αλιευτικών σκαφών ή διάθεσής τους για μη κερδοσκοπικούς σκοπούς άλλους εκείνων της αλιείας ούτε σε ορισμένα κοινωνικοοικονομικά μέτρα.
- (11) Είναι βασικό να μη χορηγείται ενίσχυση σε περιπτώσεις που δεν συνάδουν με το κοινοτικό δίκαιο και, ιδιαίτερα, με κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Ενισχύσεις μπορούν συνεπώς να χορηγούνται από ένα κράτος μέλος στον τομέα της αλιείας μόνον εάν τα χρηματοδοτούμενα μέτρα και τα αποτελέσματά τους είναι σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Πριν από τη χορήγηση οποιασδήποτε ενίσχυσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι δικαιούχοι κρατικής ενίσχυσης συμμορφώνονται με τους κανόνες της ΚΑΠ.
- (12) Σύμφωνα με καθιερωμένη πρακτική της Επιτροπής, και με σκοπό να διασφαλιστεί ότι η ενίσχυση είναι αναλογική και περιορίζεται στο αναγκαίο ποσό, τα κατώτατα όρια θα πρέπει κανονικά να εκφράζονται ως εντάσεις ενισχύσεως σε σχέση με μια σειρά επιλέξιμων δαπανών αντί ως μέγιστα ποσά ενισχύσης.
- (13) Ως εκ της ανάγκης να επιτευχθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ ελαχιστοποίησης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στον ενισχυόμενο τομέα και των στόχων του παρόντος κανονισμού, δεν θα πρέπει να εξαιρούνται μεμονωμένες ενισχύσεις που υπερβαίνουν ένα καθορισμένο μέγιστο ποσό, άσχετα με το αν παρέχονται ή όχι στα πλαίσια κάποιου καθεστώτος ενισχύσεων που εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης βάσει του παρόντος κανονισμού.
- (14) Για να εξαλειφθούν διαφορές που μπορεί να οδηγήσουν σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και για να διευκολυνθεί ο συντονισμός μεταξύ διαφόρων κοινοτικών και εθνικών πρωτοβουλιών σχετικών με μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ως ορισμός των «μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων» για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να ληφθεί εκείνος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001.

⁽¹⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 49.

- (15) Για να προσδιοριστεί αν μια ενίσχυση είναι συμβατή ή όχι με την κοινή αγορά δυνάμει του παρόντος κανονισμού, είναι αναγκαίο να λαμβάνεται υπόψη η ένταση της ενίσχυσης και επομένως το ποσό της ενίσχυσης εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης. Ο υπολογισμός του ισοδύναμου επιχορηγήσεως ενισχύσεως καταβαλλόμενης σε πολλαπλές δόσεις και ενισχύσεως με τη μορφή δανείου με ευνοϊκούς όρους απαιτεί τη χρήση των επιτοκίων της αγοράς που επικρατούν κατά το χρόνο της μη επιστρεπτέας ενίσχυσης. Με σκοπό την ομοιομορφία, διαφανή και απλή εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, τα επιτόκια της αγοράς για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεωρούνται ως επιτόκια αναφοράς, υπό την προϋπόθεση ότι, σε περίπτωση δανείου με ευνοϊκούς όρους, το δάνειο θα καλύπτεται από κανονική εγγύηση και δεν θα εμπερικλείει ιδιαίτερους κινδύνους. Τα επιτόκια αναφοράς θα πρέπει να είναι εκείνα που καθορίζονται περιοδικώς από την Επιτροπή με βάση αντικειμενικά κριτήρια και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και στο Διαδίκτυο.
- (16) Έχοντας υπόψη το άρθρο 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης, η ενίσχυση δεν θα πρέπει κανονικά να έχει ως αποκλειστικό αποτέλεσμα τη συνεχή ή περιοδική μείωση του λειτουργικού κόστους που θα πρέπει κανονικά να φέρει ο δικαιούχος, αλλά να είναι αναλογική προς τα μειονεκτήματα που πρέπει να αντιμετωπίζει για να διασφαλιστούν τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη τα οποία ενδιαφέρουν την Κοινότητα. Μέτρα κρατικής ενίσχυσης που επιζητούν απλώς τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των παραγωγών αλλά τα οποία δεν συνεισφέρουν κατά κανένα τρόπο στην ανάπτυξη του τομέα και, ιδιαίτερα, ενισχύσεις που χορηγούνται αποκλειστικά βάσει τιμής, ποσότητας, μονάδας παραγωγής ή μονάδας του μέσου παραγωγής θεωρούνται ότι συνιστούν επιχειρησιακές ενισχύσεις που είναι ασύμβατες με την κοινή αγορά. Περαιτέρω, τέτοιες ενισχύσεις είναι επίσης πιθανόν να δράσουν παρεμβατικά στους μηχανισμούς των κοινών οργανώσεων των αγορών. Είναι συνεπώς σκόπιμο να περιοριστεί το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε ενισχύσεις για επενδύσεις, καθώς και σε ενισχύσεις για ορισμένα κοινωνικοοικονομικά μέτρα.
- (17) Για να διασφαλιστεί ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία και δρα ως κίνητρο ανάπτυξης ορισμένων δραστηριοτήτων, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εξαιρεί ενισχύσεις για δραστηριότητες στις οποίες ο δικαιούχος εμπλέκεται ήδη από μόνος του υπό συνθήκες αγοράς. Δεν θα πρέπει να χορηγείται οποιαδήποτε ενίσχυση για δραστηριότητες που έχουν ήδη αναληφθεί.
- (18) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εξαιρεί ενισχύσεις σωρευτικού τύπου με άλλες κρατικές ενισχύσεις, συμπεριλαμβανομένων ενισχύσεων χορηγούμενων από εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές, με κρατική στήριξη παρεχόμενη στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 ή με κοινοτική βοήθεια, σε σχέση με τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, όταν η άθροιση αυτή υπερβαίνει τα κατώτατα όρια που καθορίζονται στον εν λόγω κανονισμό.
- (19) Για να διασφαλιστεί διαφάνεια και αποτελεσματική παρακολούθηση, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98, είναι σκόπιμο να καθιερωθεί ένα τυποποιημένο έντυπο με το οποίο τα κράτη μέλη να παρέχουν στην Επιτροπή συνοπτικές πληροφορίες όταν εφαρμόζεται, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ένα καθεστώς ενισχύσεων ή χορηγείται κάποια μεμονωμένη ενίσχυση εκτός τέτοιων καθεστώτων, με σκοπό τη δημοσίευσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Για τους ίδιους λόγους, είναι σκόπιμο να καθιερωθούν κανόνες σχετικά με τα αρχεία που θα πρέπει να διατηρούν τα κράτη μέλη σχετικά με ενισχύσεις που εξαιρούνται κοινοποιήσεως βάσει του παρόντος κανονισμού. Για τους σκοπούς της ετήσιας έκθεσης που πρέπει να υποβάλλουν στην Επιτροπή τα κράτη μέλη, είναι σκόπιμο η Επιτροπή να θεσπίσει ειδικές απαιτήσεις. Δεδομένης της ευρείας διαθεσιμότητας της αναγκαίας τεχνολογίας, οι συνοπτικές πληροφορίες και η ετήσια έκθεση θα πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή.
- (20) Τυχόν παράλειψη από πλευράς ενός κράτους μέλους να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις αναφοράς που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό μπορεί να καταστήσει αδύνατη την από πλευράς Επιτροπής εκτέλεση των καθηκόντων της παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, ιδιαίτερα, την αξιολόγηση του αν η σωρευτική οικονομική επίδραση των ενισχύσεων που εξαιρούνται κοινοποιήσεως βάσει του παρόντος κανονισμού είναι τέτοια που να επηρεάζει δυσμενώς τις συνθήκες των συναλλαγών σε βαθμό αντιτιθέμενο στο κοινό συμφέρον. Η ανάγκη αξιολόγησης της σωρευτικής επίδρασης των κρατικών ενισχύσεων απαιτείται ιδιαίτερα εκεί όπου ο ίδιος δικαιούχος μπορεί να λάβει ενισχύσεις χορηγούμενες από διάφορες πηγές. Θα πρέπει συνεπώς η Επιτροπή να μπορεί να αναστέλλει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω κράτος μέλος, ή για τμήμα αυτού. Για λόγους νομικής ασφάλειας, ενισχύσεις που έχουν ήδη χορηγηθεί βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να συνεχίσουν να εξαιρούνται. Μόλις υπάρξει πλήρης συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις αναφοράς, θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει και πάλι ο παρών κανονισμός για το υπόψη κράτος μέλος.
- (21) Έχοντας υπόψη την εμπειρία της Επιτροπής στον τομέα αυτό, και ιδιαίτερα τη συχνότητα με την οποία είναι εν γένει αναγκαίο να αναθεωρείται η πολιτική για τις κρατικές ενισχύσεις, είναι σκόπιμο να περιοριστεί η περίοδος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Εάν λήξει η περίοδος ισχύος του παρόντος κανονισμού χωρίς να παραταθεί, καθεστώς ενισχύσεων που εξαιρούνται ήδη βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να συνεχίσουν να εξαιρούνται για έξι μήνες.
- (22) Είναι σκόπιμο να θεσπιστούν μεταβατικές διατάξεις για κοινοποιήσεις που εκκρεμούν κατά την ημέρα έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού και για ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και δεν κοινοποιήθηκαν κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε ενισχύσεις χορηγούμενες σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, μεταποίηση ή εμπορία προϊόντων αλιείας.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:
- α) σε ενισχύσεις για δραστηριότητες που σχετίζονται με εξαγωγές, συγκεκριμένα ενισχύσεις που συνδέονται απευθείας με τις εξαγόμενες ποσότητες, την εγκαθίδρυση και λειτουργία δικτύου διανομής ή άλλες τρέχουσες δαπάνες συνδεδεμένες με τις εξαγωγικές δραστηριότητες,
- β) ενισχύσεις εξαρτώμενες από τη χρήση εγχώριων στη θέση εισαγόμενων αγαθών.
3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε ενισχύσεις για μεμονωμένα έργα με επιλέξιμες δαπάνες που υπερβαίνουν τα 2 εκατομμύρια ευρώ ή όπου το ποσό της ενίσχυσης υπερβαίνει το 1 εκατομμύριο ευρώ ανά δικαιούχο κατ' έτος.
4. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε ενισχύσεις που εμπίπτουν σε κατηγορία ενισχύσεων που καλύπτονται από το κεφάλαιο 2 εάν η χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων είναι δυνατόν να απολήξει σε μια τέτοια αύξηση του συνολικού ύψους των κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται από ένα κράτος μέλος μέσα σε ένα ημερολογιακό έτος για την εν λόγω κατηγορία, που να υπερβαίνει ένα μέγιστο ποσό. Το μέγιστο αυτό ποσό υπολογίζεται από την Επιτροπή για κάθε κράτος μέλος βάσει του μέσου συνολικού ύψους των νομίμως χορηγηθεισών ενισχύσεων από όλα τα κράτη μέλη για την ίδια κατηγορία κατά τη διάρκεια των ετών 2001, 2002 και 2003 και προβλέπεται για κάθε κράτος μέλος κατ' αναλογία μιας σταθμισμένης εφαρμογής των ακόλουθων αντικειμενικών κριτηρίων:

- κύκλος εργασιών στον τομέα της αλιείας [...] %
- απασχόληση στον τομέα της αλιείας [...] %
- επίπεδο παρέμβασης από τα κοινοτικά διαρθρωτικά ταμεία [...] %.

Ο κανόνας αυτός δεν έχει εφαρμογή σε ενισχύσεις χορηγούμενες βάσει των άρθρων 10 και 12 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

1. ως «ενίσχυση» νοείται κάθε μέτρο που πληροί όλα τα κριτήρια που θεσπίζονται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης·
2. ως «προϊόν αλιείας» νοείται κάθε προϊόν που αλιεύεται στη θάλασσα ή σε εσωτερικά ύδατα καθώς και τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας που παρατίθενται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 ⁽¹⁾·

3. ως «μεταποίηση και εμπορία» νοείται κάθε ενέργεια, συμπεριλαμβανομένου του χειρισμού, κατεργασίας, παραγωγής και διανομής, μεταξύ της στιγμής αλίευσης ή εκφόρτωσης στην ξηρά και του σταδίου του τελικού προϊόντος·
4. ως «μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις» («ΜΜΕ») νοούνται επιχειρήσεις όπως ορίζονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001.

Άρθρο 3

Όροι για εξαίρεση

1. Υποκείμενη στο άρθρο 16, μεμονωμένη ενίσχυση εκτός οιοδήποτε καθεστώτος, που πληροί όλους τους όρους του παρόντος κανονισμού, θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι περιέχει ρητή αναφορά στον παρόντα κανονισμό, με παράθεση του τίτλου του και των στοιχείων δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
2. Υποκείμενα στο άρθρο 16, καθεστώς ενισχύσεων που πληρούν όλους τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θεωρούνται συμβατά με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρούνται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:
- α) τυχόν ενίσχυση που δίνεται στα πλαίσια του εν λόγω καθεστώτος πληροί όλους τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό·
- β) το καθεστώς περιλαμβάνει ρητή αναφορά στον παρόντα κανονισμό, με παράθεση του τίτλου του και των στοιχείων δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
3. Ενίσχυση χορηγούμενη στα πλαίσια των καθεστώτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι η χορηγούμενη ενίσχυση πληροί άμεσα όλους τους όρους του παρόντος κανονισμού.
4. Πριν να χορηγήσουν οποιαδήποτε ενίσχυση βάσει του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη ελέγχουν αν:
- α) τα χρηματοδοτούμενα μέτρα και αποτελέσματά τους είναι σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο·
- β) οι δικαιούχοι της ενίσχυσης συμμορφώνονται με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

Άρθρο 4

Ενίσχυση για ομάδες παραγωγών

Ενίσχυση για τη σύσταση και τη λειτουργία ομάδων ή ενώσεων παραγωγών θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η ενίσχυση πληροί τους όρους του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, και
- β) το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζονται από το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για τις ενισχύσεις αυτές.

Άρθρο 5

Ενίσχυση για επενδύσεις στην προστασία και ανάπτυξη υδατικών πόρων

Ενίσχυση για επενδύσεις στην προστασία και ανάπτυξη υδατικών πόρων θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η ενίσχυση πληροί τους όρους του άρθρου 13 και των σημείων 2 και 2.1 του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, και
- β) το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζονται από το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για τις ενισχύσεις αυτές.

Άρθρο 6

Ενίσχυση για μέτρα καινοτομίας και τεχνική βοήθεια

1. Ενίσχυση για μέτρα καινοτομίας και τεχνική βοήθεια θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η ενίσχυση πληροί τους όρους του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, και

β) το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζονται από το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για τις ενισχύσεις αυτές.

2. Ενισχύσεις για καινοτόμα μέτρα και τεχνική βοήθεια εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής της πρώτης παραγράφου εάν σχετίζονται με τις συνήθεις λειτουργικές δαπάνες του δικαιούχου.

Άρθρο 7

Ενίσχυση για επενδύσεις προώθησης και διαφήμισης προϊόντων αλιείας

Ενίσχυση για επενδύσεις προώθησης και διαφήμισης προϊόντων αλιείας θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η ενίσχυση αφορά έναν ολόκληρο τομέα ή προϊόν ή ομάδα προϊόντων έτσι ώστε να μην προωθεί τα προϊόντα μιας ή περισσότερων συγκεκριμένων επιχειρήσεων,
- β) η ενίσχυση είναι σύμφωνη με τους όρους του άρθρου 14 και του σημείου 3 του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, και
- γ) το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζεται από το παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού για τις ενισχύσεις αυτές.

Άρθρο 8

Ενίσχυση για επενδύσεις στη μεταποίηση και εμπορία

Ενίσχυση για επενδύσεις στη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η ενίσχυση συμμορφώνεται με τους όρους του άρθρου 13, και των σημείων 2 και 2.4 του παραρτήματος III, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, και
- β) το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζεται από το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για τις ενισχύσεις αυτές.

Άρθρο 9

Ενίσχυση για επενδύσεις σε λιμενικές αλιευτικές εγκαταστάσεις

Ενίσχυση για λιμενικές αλιευτικές εγκαταστάσεις που προορίζονται για υποβοήθηση εργασιών εκφόρτωσης και τον εφοδιασμό με προμήθειες αλιευτικών σκαφών θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η ενίσχυση συμμορφώνεται με τους όρους του άρθρου 13, και των σημείων 2 και 2.3 του παραρτήματος III, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, και
- β) το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζεται από το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για τις ενισχύσεις αυτές.

Άρθρο 10

Ενίσχυση για τη μόνιμη διακοπή αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω της διάλυσης αλιευτικών σκαφών ή της διάθεσής τους για μη κερδοσκοπικούς σκοπούς άλλους εκείνων της αλιείας

Ενίσχυση για τη διάλυση αλιευτικών σκαφών καθώς και ενίσχυση για τη μόνιμη διάθεση αλιευτικών σκαφών για μη κερδοσκοπικούς σκοπούς άλλους εκείνων της αλιείας θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η ενίσχυση πληροί τους όρους του άρθρου 7, και του σημείου 1.1 του παραρτήματος III, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, και
- β) το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζεται από το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 ή τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2370/2002 για τις ενισχύσεις αυτές.

Άρθρο 11

Ενίσχυση για επενδύσεις στους κλάδους υδατοκαλλιέργειας και αλιείας σε εσωτερικά ύδατα

Ενίσχυση για επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια και αλιείας σε εσωτερικά ύδατα θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρείται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η ενίσχυση πληροί τους όρους του άρθρου 13, και των σημείων 2 και 2.2 του παραρτήματος III, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, και
- β) το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζεται από το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για τις ενισχύσεις αυτές.

Άρθρο 12

Κοινωνικοοικονομικά μέτρα

Ενισχύσεις για πρόωγη συνταξιοδότηση αλιέων καθώς και για ατομικές κατ' αποκοπή πριμοδοτήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 1, άρθρου 12 παράγραφος 3 α) έως γ) και άρθρου 12 παράγραφος 4 α) έως ε), καθώς και του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρούνται της υποχρέωσης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει, εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιδότησης, το συνολικό ποσοστό των εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων που καθορίζεται από το παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού για τις ενισχύσεις αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΚΟΙΝΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Στάδια πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης

1. Για να προκριθεί για εξαίρεση βάσει του παρόντος κανονισμού, ενίσχυση στα πλαίσια καθεστώτος ενισχύσεων θα χορηγείται για αναληφθείσες δραστηριότητες ή ληφθείσες υπηρεσίες μόνον αφού το καθεστώς ενισχύσεων έχει συσταθεί και δημοσιευτεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Εάν το καθεστώς ενισχύσεων δημιουργεί αυτόματο δικαίωμα λήψης της ενίσχυσης, χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε περαιτέρω ενέργεια σε διοικητικό επίπεδο, η ίδια η ενίσχυση μπορεί να χορηγείται μόνον αφού το καθεστώς ενισχύσεων έχει συσταθεί και δημοσιευτεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Εάν το καθεστώς ενισχύσεων απαιτεί την υποβολή αίτησης στην υπόψη αρμόδια αρχή, η ίδια η ενίσχυση μπορεί να χορηγείται μόνον εφόσον εκπληρούνται οι ακόλουθες συνθήκες:

- α) το καθεστώς ενισχύσεων πρέπει να έχει συσταθεί και δημοσιευτεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
- β) πρέπει να έχει υποβληθεί κατάλληλη αίτηση στην υπόψη αρμόδια αρχή·

γ) η αίτηση πρέπει να έχει γίνει δεκτή από την υπόψη αρμόδια αρχή με τρόπο που να υποχρεώνει την εν λόγω αρχή να χορηγήσει την ενίσχυση, με σαφή υπόδειξη του προς χορήγηση ποσού της ενίσχυσεως· η εν λόγω αποδοχή από την αρμόδια αρχή μπορεί να γίνει μόνον εφόσον δεν έχει εξαντληθεί ο διαθέσιμος για την ενίσχυση ή το καθεστώς ενισχύσεων προϋπολογισμός.

2. Για να προκριθεί για εξαίρεση βάσει του παρόντος κανονισμού, μεμονωμένη ενίσχυση εκτός οιουδήποτε καθεστώτος ενισχύσεων θα χορηγείται για αναληφθείσες δραστηριότητες ή ληφθείσες υπηρεσίες μόνον εφόσον ικανοποιούνται τα κριτήρια των σημείων β) και γ) του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1.

Άρθρο 14

Σώρευση

Ενίσχυση που χορηγείται βάσει του παρόντος κανονισμού δεν σωρεύεται με καμία άλλη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης σε σχέση με τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, εάν η σώρευση αυτή είναι δυνατόν να οδηγήσει σε ένταση ενισχύσεως ή ύψος ενισχύσεως που υπερβαίνει το μέγιστο ύψος που θεσπίζεται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 15

Διαφάνεια και παρακολούθηση

1. Κατά την εφαρμογή καθεστώτος ενισχύσεων, ή τη χορήγηση μεμονωμένης ενίσχυσης εκτός οιουδήποτε καθεστώτος, που εξαιρείται βάσει του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη υποβάλλουν, μέσα σε 20 εργάσιμες ημέρες, στην Επιτροπή, με σκοπό τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, σύνοψη των πληροφοριών σχετικά με το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων ή τη μεμονωμένη ενίσχυση με τη μορφή που προβλέπεται στο παράρτημα Ι. Οι εν λόγω πληροφορίες παρέχονται σε ηλεκτρονική μορφή.

2. Τα κράτη μέλη διατηρούν λεπτομερή αρχεία σχετικά με τα καθεστώτα ενισχύσεων που εξαιρούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, τις επιμέρους ενισχύσεις που χορηγούνται στα πλαίσια αυτών των καθεστώτων και τις μεμονωμένες ενισχύσεις που εξαιρούνται βάσει του παρόντος κανονισμού και χορηγούνται εκτός οιουδήποτε υφιστάμενου καθεστώτος ενισχύσεων. Τα αρχεία αυτά περιέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να διαπιστωθεί ότι πληρούνται οι συνθήκες για εξαίρεση, όπως προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων και πληροφοριών για το καθεστώς της εταιρείας ως ΜΜΕ. Τα κράτη μέλη διατηρούν αρχείο για μια μεμονωμένη ενίσχυση για διάστημα 10 χρόνων από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε και, για ένα καθεστώς ενισχύσεων, για 10 χρόνια από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η τελευταία επιμέρους ενίσχυση στα πλαίσια του εν λόγω καθεστώτος. Με γραπτή αίτηση, το υπόψη κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή, μέσα σε διάστημα 20 εργάσιμων ημερών ή μεγαλύτερο όπως τυχόν καθορίζεται στην αίτηση, όλες τις πληροφορίες που η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίες για να αξιολογηθεί αν υπήρξε συμμόρφωση με τους όρους του παρόντος κανονισμού.

3. Τα κράτη μέλη λειτουργούν σύστημα παρακολούθησης που παρέχει τη δυνατότητα υπολογισμού του συνολικού ύψους της

ληφθείσας και εξαιρούμενης από τον παρόντα κανονισμό ενίσχυσης από ένα δικαιούχο, συμπεριλαμβανομένης και κάθε τυχόν ενισχύσεως που καταβλήθηκε σε διαφορετικά επίπεδα του υπόψη κράτους μέλους, και κάθε τυχόν κοινοτικής στήριξης που μπορεί να λάβει ο δικαιούχος.

4. Τα κράτη μέλη συντάσσουν έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού για κάθε ολόκληρο ή μέρος ημερολογιακού έτους κατά τη διάρκεια του οποίου εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, με τη μορφή που προβλέπεται στο παράρτημα ΙΙ, σε ηλεκτρονική μορφή. Η έκθεση αυτή ενσωματώνεται στην ετήσια έκθεση που υποβάλλεται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου⁽¹⁾, και υποβάλλεται μέχρι τις 30 Μαρτίου του έτους που ακολουθεί το ημερολογιακό έτος που καλύπτεται από την έκθεση. Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει ωστόσο μία και μοναδική έκθεση, η οποία καλύπτει το σύνολο των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε όλα τα διοικητικά και νομοθετικά επίπεδα του εν λόγω κράτους μέλους. Η έκθεση αυτή δίνεται σε ηλεκτρονική μορφή.

5. Μόλις ένα καθεστώς ενισχύσεων τίθεται σε ισχύ, ή χορηγείται μεμονωμένη ενίσχυση εκτός καθεστώτος ενισχύσεων που εξαιρείται βάσει του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη δημοσιεύουν στο Διαδίκτυο το πλήρες κείμενο του εν λόγω καθεστώτος, ή τα κριτήρια και τους όρους υπό τους οποίους χορηγείται η εν λόγω μεμονωμένη ενίσχυση. Η διεύθυνση των ιστοσελίδων κοινοποιείται στην Επιτροπή μαζί με τη σύνοψη των πληροφοριών σχετικά με την ενίσχυση, που απαιτείται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Περιλαμβάνεται επίσης στην ετήσια έκθεση που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 4.

Άρθρο 16

Αναστολή εφαρμογής

1. Όταν ένα κράτος μέλος δεν υποβάλλει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται στην ετήσια έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 4, ή δεν το πράττει για όλες τις γεωγραφικές περιοχές στα όρια του εν λόγω κράτους μέλους, μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο, η Επιτροπή μπορεί, ανάλογα με το βαθμό της μη συμμόρφωσης, να αναστείλει την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω κράτος μέλος, με απόφασή της απευθυνόμενη στο εν λόγω κράτος μέλος. Πριν να εκδώσει μια τέτοια απόφαση, η Επιτροπή δίνει τη δυνατότητα στο κράτος μέλος να εκφράσει τις απόψεις του.

Εάν οι πληροφορίες που απαιτούνται στην ετήσια έκθεση είναι ατελείς μόνον όσον αφορά μία ή περισσότερες γεωγραφικές περιοχές του κράτους μέλους, η αναστολή εφαρμόζεται μόνο για τις εν λόγω περιοχές.

Η απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Ορίζει την ημερομηνία από την οποία πρόκειται να ανασταλεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η εν λόγω ημερομηνία δεν μπορεί να είναι συντομότερη των 90 ημερολογιακών ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης.

2. Η αναστολή της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού δεν θίγει κατά κανένα τρόπο:

⁽¹⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

α) μεμονωμένη ενίσχυση, όταν η απόφαση χορήγησης της ενίσχυσης κοινοποιήθηκε στον δικαιούχο πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής για αναστολή εφαρμογής του παρόντος κανονισμού,

β) επιμέρους ενίσχυση που χορηγήθηκε βάσει καθεστώτος εξαιρούμενου βάσει του παρόντος κανονισμού, το οποίο υιοθετήθηκε πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης της Επιτροπής για αναστολή εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, έστω κι αν η επιμέρους ενίσχυση καταβάλλεται μετά την ημερομηνία που ορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής.

3. Όταν ένα κράτος μέλος συμμορφωθεί στη συνέχεια με τις υποχρεώσεις του αναφοράς που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 4, η Επιτροπή αίρει χωρίς καθυστέρηση την αναστολή εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, με απόφαση που απευθύνεται στο εν λόγω κράτος μέλος και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εάν το κράτος μέλος συμμορφωθεί σε σχέση με ορισμένες γεωγραφικές περιοχές για τις οποίες αναστάλη η εφαρμογή, η αναστολή αίρεται χωρίς καθυστέρηση σε σχέση με τις εν λόγω γεωγραφικές περιοχές.

Η απόφαση της Επιτροπής με την οποία αίρεται η αναστολή εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ισχύει από την αμέσως επόμενη ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από ένα κράτος μέλος, ως αντίδραση σε απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 1, δεν ικανοποιούν τις υποχρεώσεις αναφοράς που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 4 για το σύνολο ή μέρος της επικρατείας του, ενημερώνει σχετικά το κράτος μέλος μέσα σε είκοσι εργάσιμες ημέρες από τη λήψη των πληροφοριών με απόφαση στην οποία υποδεικνύεται ποιες πληροφορίες λείπουν ακόμη.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Έχει εφαρμογή μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

2. Κάθε αναφορά που γίνεται στον παρόντα κανονισμό σε κοινοτικό δίκαιο ή κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής θα ερμηνεύεται ως συμπεριλαμβανούσα και αναφορά σε οποιαδήποτε τυχόν αλλαγή γίνει στα μέσα αυτά μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Κοινοποιήσεις εκκρεμούσες κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού αξιολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του. Εφόσον δεν πληρούνται οι όροι του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή εξετάζει τις εν λόγω εκκρεμούσες κοινοποιήσεις βάσει των κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της αλιείας.

Μεμονωμένες ενισχύσεις και καθεστώτα ενισχύσεων που εφαρμόζονται πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στα πλαίσια αυτών των καθεστώτων χωρίς έγκριση της Επιτροπής και κατά παράβαση της απαίτησης κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 εδάφιο γ) της Συνθήκης και εξαιρούνται εφόσον πληρούν τους όρους του άρθρου 3 του παρόντος κανονισμού, πλην της απαίτησης της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 εδάφιο β) του εν λόγω άρθρου για ρητή αναφορά στον παρόντα κανονισμό. Τυχόν ενίσχυση που δεν πληροί τους εν λόγω όρους αξιολογείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τα σχετικά πλαίσια, κατευθυντήριες γραμμές, κοινοποιήσεις και οδηγίες.

4. Καθεστώτα ενισχύσεων που εξαιρούνται βάσει του παρόντος κανονισμού παραμένουν εξαιρούμενα για μια περίοδο προσαρμογής έξι μηνών από την ημερομηνία που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, ...

Για την Επιτροπή

...

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Μορφή συνοπτικών πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται όταν εφαρμόζεται καθεστώς ενισχύσεων εξαιρούμενο βάσει του παρόντος κανονισμού και όταν χορηγείται μεμονωμένη, εκτός οιουδήποτε καθεστώτος ενισχύσεων, ενίσχυση εξαιρούμενη βάσει του παρόντος κανονισμού

Συνοπτικές πληροφορίες για κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) ... της Επιτροπής

Προς συμπλήρωση συνοπτικές πληροφορίες

Επεξηγηματικές παρατηρήσεις

Κράτος μέλος

Περιοχή (αναφέρετε το όνομα της περιοχής εάν η ενίσχυση χορηγείται από μη κεντρική αρχή)

Τίτλος του καθεστώτος ενισχύσεων ή όνομα της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση (αναφέρετε την ονομασία του καθεστώτος ενισχύσεων ή σε περίπτωση μεμονωμένης ενίσχυσης, το όνομα του δικαιούχου)

Νομική βάση (αναφέρετε μέσω παραπομπής την επακριβή εθνική βάση για το καθεστώς ενισχύσεων ή την μεμονωμένη ενίσχυση)

Ετήσιες προγραμματισμένες δαπάνες στα πλαίσια του καθεστώτος ή συνολικό ποσό της χορηγούμενης στην εταιρεία μεμονωμένης ενίσχυσης (τα ποσά πρέπει να δίδονται σε ευρώ ή, αν συντρέχει περίπτωση, στο εθνικό νόμισμα). Στην περίπτωση καθεστώτος ενισχύσεων, αναφέρετε το ετήσιο συνολικό ύψος της ή των βάσει του προϋπολογισμού προβλέψεων ή τις εκτιμώμενες φορολογικές απώλειες κατ' έτος για όλα τα μέσα ενισχύσεως που περιλαμβάνονται στο καθεστώς. Στην περίπτωση χορήγησης μεμονωμένης ενίσχυσης: αναφέρετε το συνολικό ποσό ενίσχυσης/απώλεια φόρων. Εφόσον συντρέχει περίπτωση, αναφέρετε επίσης για πόσα χρόνια θα καταβάλλεται η ενίσχυση σε δόσεις ή για πόσα χρόνια θα υφίστανται απώλειες φόρου. Για εγγυήσεις και στις δύο περιπτώσεις, αναφέρετε το (μέγιστο) ποσό των εγγυημένων δανείων

Μέγιστη ένταση ενίσχυσης (αναφέρετε τη μέγιστη ένταση ενίσχυσης ή το μέγιστο ποσό ενίσχυσης κατ' επιλέξιμο είδος)

Ημερομηνία εφαρμογής (αναφέρετε την ημερομηνία από την οποία μπορεί να χορηγείται ενίσχυση στα πλαίσια του καθεστώτος ή τότε χορηγείται η μεμονωμένη ενίσχυση)

Διάρκεια του καθεστώτος ή της μεμονωμένης ενίσχυσης (αναφέρετε τον χρόνο (έτος και μήνα) μέχρι τον οποίο μπορεί να χορηγείται ενίσχυση στα πλαίσια του καθεστώτος ή σε περίπτωση μεμονωμένης ενίσχυσης, και εφόσον συντρέχει περίπτωση, τον αναμενόμενο χρόνο (έτος και μήνα) της τελευταίας προς καταβολή δόσης)

Στόχος της ενίσχυσης (νοείται ότι πρωταρχικός στόχος είναι η ενίσχυση ΜΜΕ. Αναφέρετε τους περαιτέρω (δευτερεύοντες) επιδιωκόμενους στόχους. Αναφέρετε ποιο από τα [άρθρο(α) 4 έως 12] χρησιμοποιείται και περιλαμβάνει τις επιλέξιμες δαπάνες που καλύπτονται από το καθεστώς ή τη μεμονωμένη ενίσχυση

Σχετικός(οί) τομέας(εις) (αναφέρετε αν το καθεστώς έχει εφαρμογή στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας ή/και στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας ή/και στον τομέα της μεταποίησης ή/και εμπορίας). Αναφέρετε τους υποτομείς, αν υπάρχουν

Ονομασία και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής

Διεύθυνση ιστοσελίδας (αναφέρετε τη διαδικτυακή διεύθυνση όπου μπορεί να βρει κανείς το πλήρες κείμενο του καθεστώτος ή τα κριτήρια και τους όρους υπό τους οποίους χορηγείται μεμονωμένη ενίσχυση εκτός καθεστώτος ενισχύσεων)

Άλλες πληροφορίες

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μορφή της περιοδικής έκθεσης που πρέπει να υποβάλλεται στην Επιτροπή

Μορφή ετήσιας έκθεσης για καθεστώτα ενισχύσεων που εξαιρούνται βάσει ομαδικού κανονισμού υιοθετημένου σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου

Τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν τον κατωτέρω μορφότυπο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους υποβολής εκθέσεως στην Επιτροπή στα πλαίσια κανονισμών ομαδικής εξαίρεσης υιοθετημένων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου.

Οι εκθέσεις πρέπει επίσης να παραδίδονται σε ηλεκτρονική μορφή

Πληροφορίες που απαιτούνται για όλα τα καθεστώτα ενισχύσεων που εξαιρούνται βάσει κανονισμών ομαδικής εξαίρεσης υιοθετημένων σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου.

1. Τίτλος του καθεστώτος ενισχύσεων
2. Εφαρμοζόμενος κανονισμός εξαίρεσης της Επιτροπής
3. Δαπάνες (πρέπει να δίδονται ξεχωριστά αριθμητικά στοιχεία για κάθε μέσο ενισχύσεως στα πλαίσια καθεστώτος ή μεμονωμένης ενίσχυσης (π.χ. μη επιστρεπτέα ενίσχυση, δάνεια με ευνοϊκούς όρους, κ.λπ.). Τα στοιχεία πρέπει να εκφράζονται σε ευρώ ή, εφόσον συντρέχει περίπτωση, σε εθνικό νόμισμα. Στην περίπτωση φορολογικών δαπανών, πρέπει να αναφέρονται οι ετήσιες φορολογικές απώλειες. Εάν δεν υπάρχουν διαθέσιμα ακριβή αριθμητικά στοιχεία, μπορεί να γίνεται μία εκτίμηση των εν λόγω απωλειών. Τα στοιχεία αυτά δαπανών θα πρέπει να παρέχονται στην ακόλουθη βάση. Για το υπό ανασκόπηση έτος, αναφέρετε ξεχωριστά για κάθε μέσο ενισχύσεως στα πλαίσια του καθεστώτος (π.χ. μη επιστρεπτέα ενίσχυση, χαμηλότοκο δάνειο, εγγύηση, κ.λπ.):
  - 3.1. δεσμευμένα ποσά, (εκτιμώμενες) φορολογικές απώλειες ή άλλα έσοδα που χάνονται, στοιχεία για εγγυήσεις, κ.λπ. για νέα ενισχυόμενα έργα. Στην περίπτωση καθεστώτων εγγυήσεων, θα πρέπει να δίδεται το συνολικό ποσό των παρεχόμενων νέων εγγυήσεων·
  - 3.2. πραγματικές πληρωμές, (εκτιμώμενες) φορολογικές απώλειες ή άλλα έσοδα που χάνονται, στοιχεία για εγγυήσεις, κ.λπ. για νέα και τρέχοντα έργα. Στην περίπτωση καθεστώτων εγγυήσεων, θα πρέπει να παρέχονται τα ακόλουθα στοιχεία: συνολικό ύψος μη επιστραφεισών εγγυήσεων, πριμοδοτήσεις, ανακτηθέντα ποσά, καταβληθείσες αποζημιώσεις, τελικό αποτέλεσμα (πλεόνασμα/έλλειμμα) του καθεστώτος για το υπό ανασκόπηση έτος·
  - 3.3. αριθμός έργων ή/και επιχειρήσεων που έτυχαν ενισχύσεως·
  - 3.4. ονόματα και διευθύνσεις των δικαιούχων των 10 υψηλότερων μη επιστρεπτέων ενισχύσεων στο κράτος μέλος ανά μέτρο τον προηγούμενο χρόνο·
  - 3.5. εκτιμώμενο συνολικό ποσό:
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών σε ομάδες παραγωγών·
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών για προώθηση ή/και διαφήμιση προϊόντων αλιείας·
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών για προστασία και ανάπτυξη υδάτινων πόρων·
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών για καινοτόμα μέτρα και τεχνική βοήθεια·
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών για επενδύσεις σε λιμενικές αλιευτικές εγκαταστάσεις·
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών για κοινωνικοοικονομικά μέτρα όπως ορίζονται στο άρθρο 12·
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών για τη μόνιμη διακοπή αλιευτικών δραστηριοτήτων όπως ορίζεται στο άρθρο 10·
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών για την παραγωγή και εμπορία προϊόντων αλιείας ποιότητας·
    - ενισχύσεων χορηγηθεισών για επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια και στην αλιεία σε εσωτερικά ύδατα·
  - 3.6. ανάλυση ποσών των σημείων 3.1. κατά περιοχές οριζόμενες ως περιοχές στόχου 1 και άλλες περιοχές·
4. Άλλες πληροφορίες και παρατηρήσεις